

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:		v upravnštvu prejeman:	
celo leto . . . . . K 24—	celo leto . . . . . K 22—	pol leta . . . . . 12—	pol leta . . . . . 11—
četrt leta . . . . . 6—	četrt leta 5 50	na mesec . . . . . 2—	na mesec 1 90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcove ulice št. 5, (l. nadstropje levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zvečer izvzemši nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna petič vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnštvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:		za Nemčijo:	
celo leto . . . . . K 25—	celo leto . . . . . K 28—	pol leta . . . . . 13—	pol leta . . . . . 12—
četrt leta 6 50	četrt leta 5 50	na mesec 2 30	na mesec 2 30

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnštvu: Knaflcove ulice št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Parlamentarni zdravniki na delu.

Zbornica splošne in enake volilne pravice bolega na isti bolezni kakor njena kurialna prednica.

Upi, ki so jih preje stavili optimisti v državni zbor, izvoljen na podlagi splošne in enake volilne pravice, se niso uresničili.

Organizem državnega zbora razjedajo sedaj isti mikrobi, ki so bili tudi preje za časa kurialnega volilnega sistema grobokopi parlamenta.

Kakor preje visi tudi sedaj neprestano nad poslansko zbornico Danoklejev meč obstrukcije, ki zavira vsako pozitivno delo v parlamentu.

Nešteto krat so že razni faktorji poskušali, da bi parlament s srečno operacijo rešili ves njegov organizem raztvorjajoče bolezni.

Pojavili so se že razni zdravniki, ki so zlo hoteli odstraniti z operaterskim nožem. Včasih se jim je ta operacija navidezno posrečila: poslanska zbornica je delovala kakor na vrvi.

A kmalu je postal bolnik recidiv in stara bolezen se je zopet pojavila, kakor pri raku, kjer zdravniki vzamejo meso; navidezno se zaceli raka, a v kratkem času se zopet pojavi bolezen z vso svojo vehemenco.

To pot je nastopil kot zdravnik predsednik poljskega kluba dr. Glabinski.

Da si ni imel v svoji zdravniški torbici nobenih novih zdravil in nobenega novega operacijskega orodja, vendar so mu optimisti prerokovali, da bo njegova akcija, ki meri na to, da se omogoči redno delovanje državnega zbora, imela uspeh.

Včeraj je nastavlil dr. Glabinski svoj nož, da prične s svojo napovedano operacijo.

Toda o tem prvem poskusu se ne more trditi, da bi se bil posrečil.

Na konferenci, ki so jo imeli včeraj popoldne načelniki klubov v državnem parlamentu, je poslanec Ljubič imenoval »Slovenske Enote« in predlagal, da so Slovani naceloma pripravljeni, da podpirajo akcijo za redno delovanje parlamenta, vendar bi hočejo svoje taktično postopanje v skladu s svojo določeno in uravnati sva, ko se zopet sestane poslanska zbornica in ko se prepričajo, da vlada hoče uveljaviti načelo narodne enakopravnosti.

Stranke, združene v »Slovenski Enoti«, zastopajo torej v bistvu isto

stališče, kakor ob času, ko se je zaključilo parlamentarno zasedanje.

»Slovenska Enota« se sicer ni izrekla za obstrukcijo, a povsem jasno je povedala, da bo uravnala svojo taktiko po postopanju vlade.

Kako pa ta vlada v zadnjem času nastopa proti Slovanom, zlasti proti Čehom, je znano vsakomur.

Ni treba biti človeku, da bi bil posebno bistroviden, da uvidi, da stranke, združene v »Slovenski Enoti«, napram Bieberthovemu kabinetu tudi v bodoče ne bodo mogle zavzeti drugega stališča, kakor najstrožje opozicijskega.

Tega stališča »Slovenske Enote« ne bodo omajale nobene konference in naj jih skliče dr. Glabinski ali kak drugi še vplivnejši politik.

Zato se nam zdi naravnost navivno, ako se hoče fiasko včerajšnje konference prikriti s tem, da se je dr. Glabinskemu naročilo, naj nadaljuje svojo »rešilno akcijo« in naj 29. t. m. skliče novo konferenco.

Gospoda sami sebe slepe. Saj je vendar jasno kot beli dan, da se položaj do 29. t. m. ne bo bistveno v prav ničemer spremenil, da se torej tudi nova konferenca ne bo vršila pod drugimi avspicijami, kakor včerajšnja.

Namignuje se, da bo v tem slučaju vlada razpustila državni zbor.

Mogoče je, da vlada, ki je slepa, kakor so bile slepe vse dosedanje avstrijske vlade, seže tudi po tem sredstvu.

Toda tudi to sredstvo, o tem so prepričani vsi dalekovidni politiki, ne bo lek za ozdravljenje parlamentarnega organizma!

In vendar je čarobno sredstvo za stalno ozdravljenje parlamenta takorekoč pri rokah.

Enkrat za vselej naj se pokoplje protislovenski vladni sistem in naj se vlada strogo v duhu popolne narodne ravnopravnosti, pa bo državni zbor za vedno ozdravljen vseh svojih dosedanjih kroničnih bolezni!

Škodljivci ljubljanske mestne občine.

Naša izvajanja o nečuvnem postavolomstvu deželnega odbora glede starega vojaškega oskrbovališča, so klerikalcem kar sapa zaprla in »Slovenec«, ki je sicer tako gostobeseden in klepetav, kakor kaka stara babni-

ca, je na vsa naša izvajanja odgovoril le par besedic.

»Slovenec« pravi, da je deželni odbor postopal pravilno, češ, da spada svet vojaškega oskrbovališča v glavinsko premoženje mestne občine.

Dokazali smo že, da to ni resnično. Kako naj bo ta svet del glavinskega premoženja mestne občine, ko niti na mestno občino prepisani ni!

Kako ničevna je pretveza, pod katero je postavolomni dež. odbor prepovedal prodajo sveta starega oskrbovališča priča naslednji preceđenčni slučaj.

Svoj čas je mestna občina kupila Delkotov svet na Poljanski cesti. Kupila ga je ravno tako, kakor sedaj svet vojaškega oskrbovališča, ne da ga obdrži, ne da bi postal del občinskega glavinskega premoženja, marveč da ga prodaja erarju z oziroma zamenja. Ta prej Delkotov svet je mestna občina odstopila erarju in erar je na njem sezidal II. državno gimnazijo.

Dotična kupna oziroma menjalna pogodba, sklenjena med erarjem in med mestno občino do 30. septembra 1903 pravi v § 3.:

»Die Vertragsteils erklären wechselseitig ihre Vertragsannahme und gehen hiebei übereinstimmend von der Ansicht aus, dass die Realität Einlage Zahl 188 der Katastralgemeinde Polanavorstadt nicht zum Stammvermögen der Stadtgemeinde Laibach gehört, dass sie nur zu dem Zwecke erworben wurde, um im Tauschwege als Gegenwert dem k. k. Aerare überlassen zu werden und dass daher die im § 81. Abs. II. der Gemeindeordnung für die Landeshauptstadt Laibach vorgesehene Erlassung eines Landesgesetzes im vorliegenden Falle nicht erforderlich ist.

Dieser Anschauung pflichtet auch der, mit der Handhabung des Aufsichtrechtes hinsichtlich der Erhaltung des Stammvermögens der Stadtgemeinde Laibach betraute Landesauschuss für Krain in seiner Note vom 31. Juli 1903 Z. 9115 ausdrücklich bei.

To pogodbo je za e. kr. deželno vlado podpisal takratni deželni predsednik baron Hein po dogovoru s e. kr. finančno prokuraturo in odobrilo je to pogodbo e. kr. ministrstvo za punk in bogocastje. Deželni odbor kranjski je tej pogodbi pritril z izrečno izjavo, da Delkotovega sveta ni smatrati za glavinsko premoženje in, kar je posebno važno, e. kr. dežel-

no sodišče je dovolilo odpis stavbišča in prepis na e. kr. erar brez vsakega pomisleka. Vsi merodajni faktorji, vsi javni faktorji, ki pridejo pri takih zadevah v poštev in so uradoma poklicani, varovati izpolnjevanje postav, so torej izrečno priznali, da se pri Delkotovem svetu ni šlo za prodajo glavinskega premoženja mestne občine, marveč le za transakcijo.

Točno in natančno tako je s svetom starega vojaškega oskrbovališča, in deželni odbor si je moral biti sedaj popolnoma svest, da krši postavo, ko je prepovedal mestni občini razpoložiti s tem svetom.

Deželni odbor je vedoma in namenomoma pogazil postavo. Doprinesel je s tem dokaz, da je zmožen celo dejanj, ki so očitna zloraba uradne oblasti in doprinesel dokaz, da ni vreden nobenega zaupanja.

Glabinskega konferenca.

Dunaj, 17. avgusta. Konferenco je otvoril poslanec Glabinski z govorom, v katerem je poudarjal, da državni zbor vsled predčasne zaključitve ni mogel rešiti važnih gospodarskih, političnih itd. vprašanj. Treba je, da se situacija razjasni vsaj v toliko, da bo mogoče zopetno sklicanje parlamenta. Vse stranke so si edine v tem, da se mora parlament zopet sklicati. Zato današnja konferenca. — Dr. Sylvester je izjavil, da Nemei saniranja državnega zbora ne mislijo kupiti z nobenimi koncesijami. — Dr. Lueger je vprašal obstrukcijske stranke, ali opuste obstrukcijo ali ne. — Imenom »Slovenske Enote« je izjavil posl. Udržal, da so Slovani v principu za delavnost parlamenta. Vendar si morajo svojo taktiko napraviti vladni ohraniti prosto do tistega trenutka, ko se zopet skliče zbornica in jo uravnati po tem, kako bo vlada uveljavljala princip narodnostne enakopravnosti. Preden se sanira parlament, mora vlada pokazati pravičnost napram vsem narodom. Tudi vsi sledeči govorniki so se izrekli za ohranitev parlamenta. Zastopniki S. E. so sicer izjavili, da niso sklenili v jeseni obstruirati, da pa so primorani držati se svoje opozicijske taktike vsaj do časa po sklicanju parlamenta. Posl. Glabinskega so k sklepu zborovalci pooblastili, naj nadaljuje pogajanja z vlado in s strankami in v primernem trenutku zopet skliče sejo klubovih načelnikov.

Rusini in „Slovenska Enota“.

Dunaj, 17. avgusta. Rusini ne vstopijo v S. E. Njihovo razmerje do nje bo obstajalo le v taktični kooperaciji od slučaja do slučaja.

Finančna vprašanja.

Dunaj, 17. avgusta. Danes so bila različna posvetovanja sekcijških šefov in referentov v ministrstvih, ki so se tikala predvsem finančnih vprašanj in budgeta. Finančna uprava se hoče držati dosedanjega finančnega načrta, definitivno pa bo o tem sklepal jutrišnji ministrski svet. V prihodnjih dneh bodo tudi pogovori med finančnim in železniškim ministrom glede prevzeta podržavljenih železnic v državno upravo. Upati je, da jih prevzame država v oktobru ali novembru. Dalje se je obravnavalo vprašanje trgovinskih pogodb. Poskusilo se bo, pripraviti agrarce do tega, da bodo sprejeli rumunsko trgovinsko pogodbo ter druge nove snuječe se pogodbe na podlagi koncesij, ki so jim bile objubljene v juliju. Interna proračunska pogajanja so bila zaključena že julija in zdaj se vrše podrobna posvetovanja.

Kreta.

Carigrad, 17. avgusta. Zanesljiva poročila pravijo, da se vrše sedaj med kretskimi vlastimi — pokroviteljicami direktna pogajanja glede novega resnega koraka, ki ga hočejo napraviti vlasti pri turški vladi v obliki kolektivne spomenice, ki jo bodo v najkrajšem času izročile.

Carigrad, 17. avgusta. »Jeni Gazeta« piše, da Tručija potrebuje miru za reforme na znotraj. Koraki, ki jih je napravila v Atenah, ne merijo na vojno. Pod pogojem, da ostanejo turške pravice nedotaknjene, lahko Turčija Grški ponudi roko.

Atene, 17. avgusta. Listi javljajo, da je kralj Jurij dobil pred par dnevi prav ljubeznivo brzojavko od kralja Edvarda, v kateri angleški kralj zagotavlja, da bo vse storil, da prepreči napad Turčije na Grško.

Španija.

Berolin, 17. avgusta. »Voss. Zeitg.« javlja iz Madrida, da v Barceloni še vedno trajajo aretacije in varnostne odredbe na kolodvorih in pristanišču. Obsedno stanje ne bo odpravljeno prej, dokler ne bo popoln mir. Kraljica se poda 18. t. m. na

LISTEK.

O pasjih dneh.

Iz časnikarskega življenja.

(Dalje.)

Kaj sem sanjal, koliko časa sem spal? Gotovo ne zvem nikdar tega.

Svež, hladen zrak je zavel okrog mene. Bilo mi je, kakor da me je kdo hotel z mrzlo vodo. Stremem se in dvignem glavo —

Ne, ne, najbrž se le še nisem prebudil. Iznova zaprem oči. Kar se je tu v trenutku zazrcalo v njih, ni moglo biti resnica, temveč le utvara fantastičnega sna.

Mir! Pomisliti hočem — — Ko sem zaspal, sem bil v kabini oceanskega parnika, ki mora biti sedaj že na visokem morju. — Čuj! Kako topotanje, zvonjenje, krik, žvižg, tleskanje z vrati — — Kaj! Ali je res! Tu, žvižg, sunek, zamolkel, vedno glasnejši ropot pod nogami — ne, tako živo pač ni mogoče sanjati — siloma se zdramim in odprem oči.

Tuja lica radovedno strme vame. Dan je. Zunaj lete mimo zelene in cvetoče pokrajine, kakor v kaleidoskopu, vmes pa brzojavni drogovi. V železniškem vozu sem!

sedaj vse namesto mene, čarovni duh hašišev.

Prava omotica je sicer izginila, to sem čutil prav dobro. Sicer me je še vodila ona tuja sila v vsem mojem dejanju in nehanju, ali vse svoje čute sem imel v popolni oblasti: videl sem vse, slisal vse, živel sem zopet resnično življenje.

Ne, nisem sanjal, saj sem čul od daleč bobnenje Niagarskih slapov, kakor grom za gorami.

Se pol ure, in vlak je obstal na postaji.

Štirje tedni so minuli, štirje dolgi tedni, in še vedno sem pri Niagarskih slapovih.

Uredništvo je bilo seveda v veliki skrbi zaradi mene in zato sem mu takoj prve dni sporočil, kaj vse me je doletelo moji hašiševi oamljenosti. Obenem sem prošil, da naj mi dajo par tednov dopusta, da se nekoliko odpočijem. Sicer mi niso prav radi ugodili, češ, da me rabijo, ali z ozirom na žrtev, ki sem jo doprinesel žurnalistiki, so mi vendar dovolili dopust.

Vsak korak sveta ob Niagarskih slapovih sem že poznal. Oni oboček na sredi, potem na oni strani kanadski, tu pa ameriški slap, in most, oni svetovoznamni most, kolikokrat sem stal na njem in gledal v globino:

vse mi je bilo znano, kakor da sem doma.

Nekaj me je pa le še zadrževalo, in to s tako silo, da se je nisem mogel ubraniti. In to ni bil več čarovni vpliv hašišev, ne, to je bila — ljubezen.

V hotelu sem jo videl prvokrat. Občudoval sem jo najprej od daleč, oboževal jo, in potem sva se seznanila. Tako-le včasih, ko sva sama sedela na samotni klopci, se je zopet pokazala pri meni ona hašiševa pijača. Zdelo se mi je, da vidim pred seboj ono žensko z modrimi očmi in plavimi lasmi na reklamni podobi one newyorške restavracije, katero sem v svoji omotici videl, kako je oživela. In res, podobna ji je bila tako zelo, da me je res začel pretresati mraz. Ne, drugače si ne morem misliti. Slutil sem tedaj, da jo najdem, občutil sem že tedaj strast, ki me je pozneje v resnici privezala nanjo. Ves svet mi je izginil izpred oči, kaj prihodnost, kaj njene skrbi — živel sem edinole sedajnosti, svoji ljubezni. In kdo je bila ona, ki sem jo ljubil? Kaj me to briga! Pravili so, da je ruska kneginja, silno bogata. Pa naj bo! Zame je bila eno in vse — moja ljubezen. In če sva zvečer v luninem svitu sedela na klopci sama, in zrla tja doli v ono šumico in bobnečo globino, v one grozne vrtnice, in mi je ona komaj slišno zašepetala

na uho: »Ljubim te« — tedaj je vzletel moj duh tja gor k zvezdam k onima dvema modrima zvezdicama v okvirju njenih zlatih las, in sanjala sva, sanjala blažene sanje neizmerne sreče.

* * *

Teden za tednom je mineval. Bil je že deveti, kar sem se opil s hašišem.

Iz uredništva sem dobival pismo za pismom, brzojavko za brzojavko, vprašanja, očitavanja, ukaze, grožnje. »Se ravno — teden dni počakam, potem pošljem za vami zdravnika za umobolne; znoreli ste, drugače si ne morem tolmačiti vašega postopanja« mi je pisal glavni urednik. In prav je imel. Meni samemu se je zdelo, da sem res zblaznel. Vsa moja odločnost je izginila, vsa moja domišljija zamrla — nič, prav nič mi ni bilo več za delo, da bi se vsedel k pisalni mizi. Živel sem edino le njej, oživeli reklamni podobi. Ali sem res zblaznel? Ali pa morda še vedno vpliva name hašiš? Ali pa je bila vse to le blažna ljubezen?

Deveti teden! Oktober, listje je začelo padati, mrzle sapa so že naznanjale prihod zime. Drevje je ogolelo, še bolj pa se je izpraznila moja denarnica.

Kar dobim po daljšem molku brzojavko od glavnega urednika. Po-

grad La Granja. Govorice o krizi se drže, akoravno se jim z oficijalne strani oporeka.

London, 17. avgusta. Iz Madrida se poroča, da je kralj pomilostil 27 voditeljev revolucije v Barceloni, ki so bili obsojeni na smrt. Kazen se jim je spremenila v ječo ali pa v pregnanstvo.

Maroko.

Pariz, 17. avgusta. Brzobjavke iz Melile pravijo, da so Mavri napadli neko špansko kolono; utaborjeni so bili na okolnih gričih. Španske čete so streljale in jih prisilile, da so se umaknili iz svojih pozicij. Utrpeli so velike izgube.

Pariz, 17. avgusta. »Matin« javlja, da je general Marina nevarno zbolel in da se bo vsled tega umaknil drugemu generalu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. avgusta.

Z Gajeve slavnosti v Krapini. Na slavnostnem banketu v Krapini je imel deželni poslanec in občinski svetnik dr. Fran Novak ta le govori: Bratje Hrvati! Predno se razideta Hrvat in Slovenec, naj si podata roke v iskreni ljubavi ter se poslovita s prisego, da ne pripoznavata nikakih umetnih mej med Hrvatsko in Slovensko. Te meje so itak na papirju, postavile so jih nam sovražne vlade — nemška in madžarska. Mi jih ne priznavamo. Naši sovražniki hočejo nam postaviti te meje potom absolutizma, ali ta absolutizem bo pobelila ljudska zavest. (Odobravanje.) Gnev in srd me obideta, kadar prestopim te papirne meje, ker nas sovražna vlada hočejo razločiti. Ali čuvstva so premočna! Dobro vemo, da je avstrijski vladar neprijeten, ker se sestajamo, ali kar je tej vladi neprijetno, je za nas koristno. Naš politični confiteor — je rušiti te papirne meje; marseljeza naša je pesem globoke ljubezni med obema narodoma na demokratični podlagi: ideal naš je končno zjedinitje Slovenije in Hrvatske — in da dosežemo ta ideal, ki naj prošnja mase naroda, dvigam kupo in napijam bratskemu edinstvu Slovenec in Hrvatov. (Burno odobranje.)

Gajeva slavnost v Krapini. V Ljubljani se mnogo opaža, da se klerikalci niso udeležili Gajeve slavnosti v Krapini. To je vendar čisto naravno. Ljudje, ki so zvezani z nemškutarji in podkupljeni od »Kranjske šparkske«, se vendar ne morejo udeležiti slovenske slavnosti. Kaj bi pa potem rekli kazinotje! Sicer je pa bilo tudi prav previdno od klerikalcev, da so se slavnosti izognili. Klerikalci so tako pisali o Srbih in srbskem veleizdajniškem procesu in demoneirali hrvatsko koalico, da bi jih bili gotovo v breami segnali od slavnosti, če bi se bili prikazali. Za ljudi take baže, kakor so klerikalci, ni prostora na slovenskih priredbah.

Brezmejna infamija. Glasilo ljubljanskega škofa in duhovščine piše: »Na Laškem imajo teppiste, v Parizu apase, na Ruskem črne stotnije, na Kranjskem pa imamo liberalni naraščaj.« Glasilo ljubljanskega škofa in duhovščine piše tako v polemiki zastran Sokolov in naraščaj, ki ga ima v mislih in ki ga primerja teppistom, apasom in črnim stotnjam je sokolski naraščaj. Z laškimi tatovi, s francoskimi zaščitniki vlačug in roparskimi morileci, z ruskimi razbojniki in požigalci primerja glasilo ljubljanskega škofa in

njegove duhovščine sokolski naraščaj! Sinove in hčere poštenih slovenskih staršev primerja z najbolj zavrnjenimi, najbolj izpridenimi in najbolj propadlimi elementi, kar jih svet pozna. To je tako neznaška in tako brezmejna infamija, da je z nobeno besedo ni mogoče dovolj ožigosati. Sokoli, zapomnite si, kako je pisal o sokolskem naraščaju list ljubljanskega škofa in njegove podrejene duhovščine.

Kamniški paša. Vsem Kamničanom je še v živem spominu, kako brezobzirno se je postopalo z njimi od lanskega septembra dalje. Vlačili so jih v ječe na prazne besede, ki so prišle žandarmeriji na uho; prišel je v preiskavo, kdor ni tega ali onega Nemca spodobno pozdravil. Narodne gostilne so morale biti zaprte ob 7. uri zvečer, medtem ko je bila gostilna, kjer so se zbirali nemškutarji, odprta do 12. ure ponoči. Tukaj so se shajali Nemec glavar Kresse in njegovi somišljeniki. Dne 13. t. m. so se zopet zbrali v dotični gostilni razni c. in kr. ljudje na zabaven večer. Prišla je polnoč. Go stilničar uljudno opozori goste, da je prišla policijska ura. Nato vstane, je sicer neverjetno, toda govori se po celem Kamniku, paša Kresse, se razkorači pred gostilničarjem, ter mu ukaže, da ga mora takoj prositi odpuščanja, ker je s svojim opominom razžalil njega, gospoda okrajnega glavarja. Ako ga takoj ne prositi odpuščanja, ne bo njega, glavarja in njegove družbe nikdar več v njegovo gostilno. Kdo je naposled odnehal, ali glavar ali gostilničar, o tem bogovi molče. Nekdo od c. in kr. ljudi se je drugi dan pohvalil, da so se prav dobro imeli, ker ni bilo nobenega Slovenca med njimi. Privoščimo Švabom njihovo veselje, rečemo le, da naj Švabi gredo med Švabe, c. kr. vlada naj pa nam pošlje slovenskih uradnikov. Čemu pošiljati Švabe med nas, ko imamo dovolj sposobnih domačih ljudi? Da ima paša Kresse posebne simpatije do svojih somišljenikov, o tem pač ni treba dvomiti. Pri tukajšnjem davčnem uradu službuje neki Mayer, ki je predsednik kamniškega »Čuka«. Ta Mayer je zaradi bolezni na dopustu, vidimo ga pa pri vseh klerikalnih zletih. Udeležil se je tudi zadnje kamniške »čukarije«. Mesto da bi ga njegov šef, glavar Kresse, zapodil domov, sta celo skupaj jedla »flancate« in »bobec« s tistih nepomittih desk, na katere so ljudje pozimi po cerkvah pljuvali. Gutten Appetit, paša Kresse, in ti zdravtenas komisija!

Čuki so v Kamniku sijajno dokazali, da nimajo prav nobene discipline in prav nobenega nastopa. Na kolodvoru so jih reditelji za sune vlekli in v hrbet suvali, da bi jih le malo v redu držali, pa je bilo vse zastoj. Kakor živine so se obnašali. Najbolje bo, če nastavijo za reditelje pri Čukih tiste Hrvate, ki časih prešice po svetu gonijo; če morejo ti Hrvatje po sto ščetincev v redu držati, bodo morda tudi par tucatov Čukov.

Sokoli in Čuki. Znan rodoljub, ki je opazoval zadnje javne nastope Sokola in Čukov, je razloček med njimi karakteriziral tako - le: Sokoli nastopajo kakor kaka cesarska garda, Čuki pa, kakor Dobrletovi soldatje...

Nemškutarška nesramnost. Na kolodvoru in Kranju se prodajajo vozni listki Kranj - Weissenfels. Clovek bi mislil, da je ta Weissenfels tam kje v nemških Tirolih, toda to je slovenska Belapeč. Uradnik, ki je tako malo zmožen slovenskega jezika, da zakrivi take škandalozne napake,

pač ne spada na slovensko ozemlje, četudi se piše za Inglišca.

Judežev dar. Zloglasna »Südmarka« je darovala revnejšim posestnikom v Ormožu 2000 K; tudi nekatera nemška mesta in hranilnice so darovale večje svote. Vsakdo se mora čuditi toliki nemški darežljivosti, toda opozoriti moramo, da se bližajo v Ormožu občinske volitve. Ta nemški dar ni nič drugega, kakor kupnina za slovenske glasove. Mora pač slabo stati ormoško nemštvo, ker se mora posluževati takih sredstev.

Grazer Tagblattu» z dne 15. t. m. Piscev članka leži v železou sestaneke poštinih uradnikov, službojučih v področju tržaškega in graškega ravateljstva. Eden tak sestaneke se je vršil lani na Bledu, katerega je bila sklicala podružnica poštinih uradnikov v Celovcu. Za letošnji sestaneke je morala vsled sklepa lanskega na Bledu skrbeti ljubljanska podružnica. Tako se je sploh letos sklenilo, da bo prihodnje leto tak sestaneke v Mariboru. Piscev članka leže po ljubljanski poštini uradniki posebno na srečo. Očita jim stvari, ki niso resnične, denuncira. Imenuje jih Hribarjeva garda, panslaviste. Jih spravlja v zvezo s septemberskimi dogodki, z naprednimi listi protidinstičnega in protiaustrijskega duha, posebno za časa srbskega konflikta. Da skušajo upeljati v urad slovenski in »češki« jezik in druge take oslarije. Na ta članek ne bi reagirali, saj oslovski glas ne sega do nebes. Ali zanima nas, komu so naši poštini uradniki toliko na poti. Dotični pisec članka je bil pri sestanku navzoč. To je iz članka natanko razvidno. Da je bil poštini uradnik, je samoočito umevno, in Nemec tudi, seveda. Na ljubljanski pošti so pa samo štirje Nemci, ozir. nemškutarji. Poštini kontrolor Hold, višji oficijal Schiffner ter oficijal Burian in Hamperl. Burian je renegatske češke rodbine, Hamperl iz šišenske narodne rodbine (Binderjeva žrtve), Schiffner pa brat ribniškega župana. Edini Hold je res Nemec, »Tirolec«. Ne zna drugega slovenski kot »dobro jutro«, »dobar dan«. Ko je bil še oficijal ter potem kandidat za kontrolorsko mesto, je bil s »kak ro med, velik prijatelj Slovenec, pozdravljal je slovensko (govoriti ni mogel, ker ni znal) itd. In imenovan je bil za kontrolorja v Ljubljani. Hold kot Nemec ima protekcijo pri tržaškem ravateljstvu. Glasoviti poštini svetnik je že marsikaterega Nemca spravil nezazhuzeno naprej; kdo se ne spominja na pr. Diehtelja v Divači! Hold pa ni z malim zadovoljen; hotel je v Tržič za oskrbnika. Nemški »Nationalrat« mu je že zagotovil podporo, vendar se je posrečilo prekrizati mu račune. Zdal bi zopet rad odjedel mesto višjega kontrolorja domačinu. Akoravno imamo v Ljubljani dovolj nemških mestnih šol, hodijo njegovi otroci v Schulvereinske — zagrizen Nemec od nog do glave. Pogosto ga vidimo s Schiffnerjem v kazini. In za tega možakarja se do danes ni naša javnost še nikdar pobrigala. Kako zelo smo kratkovidni, je razvidno iz tega, da je bil mož doslej vedno voljen v odbor društva poštinih uradnikov. — Prav nič se ne motimo, če trdimo, da se je tudi tisti dopis v »Grazer Tagblattu« skuhal v Hold-Schiffnerjevi kuhinji.

O regulaciji učiteljskih plač na Štajerskem. Iz učiteljskih krogov slovenskega Štajerja sam pišejo: Septembra letošnjega leta bode 10 let, odkar so se plače štajerskemu

učiteljstvu regulirale. Glasom nekega sklepa v deželnem zboru štajerskem pa se ima slednje 10. leto glede zboljšanja gnotnega stanja ljudskošolskemu štaj. učiteljstvu kaj ukreniti. No, tozadevno bi bilo pač marsikaj ukreniti! Če pomislimo, kako rapidno je v zadnjih letih naraščala v vsakem oziru draginja, če dalje uvažujemo dejstvo, da so pripadnikom raznih drugih stanov dohodke dokaj zboljšali, plače učiteljem pa so ostale zadnjih deset let zmirom tiste; potem pač že glasno zahteva postulat pravičnosti, da dež. zbor štajerski tozadevno kaj zdatnega stori. — Res je, da so deželne finance deturte, res je, da doslej država Štajerski ni prispevala ničesar ali pa le prav malo v pokritje njenih potrebščin; a to še niso argumenti, da bi se vsled njih ob regulaciji učit. plač spet kar šlo na dnevni red! Zakaj pa se najde denarnih virov, če se gre za dobrobit drugih stanov, za druge, a čestokrat čisto nepotrebne nabave itd! — Mi trdno upamo, da se to pot kaj stori radikalnega ter pričakujemo, da bodo v to pripomogli tudi naši slovenski deželni poslanci. — Slovensko učiteljstvo je bilo doslej napram nemškemu zelo prikrajšano. Nas Slovence se pač povsod zastavljaj! Poglejmo! — Učit. plače na Štajerskem se delijo v tri razrede v I., II. in III. Po zadnjem statističnem izkazu, ki ga je izdal štaj. »Lehrerbund« na podlagi uradnih podatkov, bilo je na Štajerskem 2597 ljudskošolskih učiteljskih oseb. Izmed teh je bilo v I. pred. razredu na Gor. Štaj. 467, na Sred. Štaj. 130, a na slov. Štaj. — 36; v 2. plačilnem razredu na G. S. 233, na Sr. S. 578, na slov. S. 542; v 3. plač. razredu na G. S. 0, na Sr. S. 258, na slov. S. 353. — Štajerske ljud. šole pa so imele razredov: na Zg. Štajerskem 700, na Sr. Štajerskem 960, na slov. Štajerskem pa 931. — Iz suhih teh številk pač lahko vsak razumnik uvidi, kako pravičen in »nepristranski« je slavni štajerski deželni zbor. — Zadalj ne rečemo ničesar več. Govorili bodemo dalje po izvršeni »regulaciji«.

V gorški laško - liberalni in slovensko - klerikalni zvezi nekaj poka. V soboto je namreč dr. Marani kot zaupnik navedene zveze odložil odborniški mandat v deželnem zboru. Ali je morda vplival na dr. Maranija strah pred prihodnjimi deželnozbornskimi volitvami? Če je tako, potem se naj dr. Marani obrne na dr. Gregorčiča; ta bo že poskrbel, da bo izvoljen laški liberalci.

Veleizdajniški proces v Zagrebu. Pri včerajšnji razpravi je zagovornik dr. Popović obširno pobijal izvajanja državnega pravdnika glede razbremenilnih prič. Naglašal je, da državni pravdnik ni navedel nobenih stvarnih razlogov, ki bi govorili proti zaslišanju razbremenilnih svedokov. Zato je dolžnost sodišča, da ne glede na protivljenje državnega pravdnika pristupi predloge zagovornikov ter s tem omogoči, da se dožene materialna istina. Na dr. Popovičev govor je repliciral državni pravdnik Accurti naglašajoč, da se protivi predlogom zagovornikov za to, ker je v naprej prepričan, da vsi razbremenilni svedoki ne morejo poručiti »verodostojnost« priče Nastiča. Na to je govoril še dr. Hinković znova utemeljujoč svoje predloge. Odgovarjal mu je državni pravdnik povdarjajoč zopet, da je odločno proti temu, da bi sodišče uvaževalo predloge zagovornikov glede zaslišanja razbremenilnih prič. Ob 2. popoldne je predsednik Tarabochia prekinil obravnavo ter odre-

dil, da bo prihodnja razprava šele v soboto 21. t. m. V soboto bo sodišče sklepalo, ali se naj ugodi predlogom obrambe ali se naj vse predloge obrambe a limine zavrne.

Imenovan je za kustosa ljubljanske dijaške knjižnice dosedajni skriptor g. Luka Pintar.

Iz šolske službe. Provizorična učiteljica gđ. Josipina Simončič je prestavljena iz Toplice-Zagorja v St. Rupert. Učiteljski kandidat Ivan Frank je imenovan za provizoričnega učitelja v St. Jerneju. — Učiteljska kandidatinja gđ. Marjeta Bortolotti pride kot volonterka v Tržič. — V šolskem okrožju ljubljanskega okolica, Litija in Kamnik se ustanove mesta za tri potvalne učiteljice za ročna dela s stalno letno remuneracijo 1000 K. Nastavnjene bodo na Grosupljem, v Kresnicah in v St. Gotardu.

Iz šolske službe. Profesor Fr. Vajda na prvi državni gimnaziji v Ljubljani je imenovan za profesorja na mornarski akademiji na Reki. — Delovodja na umetno - obrtni strokovni šoli v Ljubljani Josip Merčič in a pride v isti lastnosti na c. kr. državno obrtno šolo v Trstu. — V Spodnjem Logatcu službojuči suplent Friderik Trost je imenovan za provizoričnega učitelja za St. Rupert.

200 × 1000. K obrambnem skladu Ciril - Metoda so se prijavili zopet naslednji: 320. Moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Brežicah; 321. ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Brežicah; 322. Medica Fran. poslovođja tvrdke Griši, Mori; 323. Prosekar Matija, kmet, Kotmaraves; 324. moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Črnomlju; 325. ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Črnomlju; 326. Korber Mihajlo, c. kr. notar v Sevnici; dr. Rybač Otokar, odvornik v Trstu; 328. dr. Hudelist Vinko, zdravnik v Velikoven; 329. Slane Fran, veleposestnik, Litija; 330. Defranceschi Božidar, asistent Juž. žel. Vuhred; 331. dr. Kos Fran, profesor v Gorici; 332. Stifter Fr. Bož., profesor, državni svetnik, Kaluga (Rusko); 333. Kalmus Fran, tovarnar v Ljubljani. — Vsem darovalcem najiskrenejša zahvala! Zelimo le, da bi našli ti v najkrajšem času toliko zavrednih in požrtvovalnih naslednikov, da bi bilo število 1000 kaj kmalu doseženo. Slovenski rodoljubi! Spomnite se pri vsaki priliki družbe sv. Cirila in Metoda ter obrambnega sklada!

Gospodarsko napredno društvo za St. Jakobski okraj v Ljubljani ima jutri v četrtek, dne 19. avgusta t. l. mesečni shod v gostilni pri Rastoharju (g. Lovro Sare) ob 8. uri zvečer. Mesečni shodi so za naš okraj posebne važnosti, ker je veliko gospodarskih zadev za naš okraj nujno potrebnih spraviti v pravi tir. Pričakujemo torej polnoštevilne udeležbe članov in prijateljev društva, kakor tudi posestnikov in volilcev-somišljenikov, katerim je mar gospodarski napredek našega okraja.

Naša Lina hoče zapustiti Ljubljano in se preseliti v Lince. Svojo hišo je prodala krojaškemu mojstru g. Rojini. Lina pojde torej v Lince, v Kazini pa bolesto vzdihaje: »Wer wird künftig deutsche Mädchen lehren — Gottesfurcht und fromme Sitte?«

Slovensko učno knjigo botaniko za višje srednješolske razrede je ministrtvo aprobiralo.

(Dalje v prilogi).

Zadnji rodovine Benalja.

Povest.

(Dalje.)

Ogulin videč kako obvezuje zdravnika Mihaelovo rano je bil popolnoma prepričan, da je dvoboju konec in tudi Lenard je bil tega mnenja in ni kar nič prikrival svojega zadovoljstva.

»Dvoobj se bo nadaljeval.« je zagrmel stari Kržinar. »Ker se moj sin ne more boriti z desno roko, se bo boril z levo.«

Ogulin in Lenard sta oba nekoliko prebledela; kaj takega nista pričakovala; smatrala sta, da je velika nevarnost že prestana in bila vsled tega prešerna.

»Dvoobj se bo nadaljeval«, se je zdaj oglasil tudi kapitan Mrmolja. »Če bo treba storim tudi jaz svojo dolžnost. Izpad barona Benalje je bil zavraten — kdor se čuti žaljenega, temu sem vsak hip na razpolaganje.«

»Jaz tudi,« je kratko in ostro izjavil stari Kržinar.

Šele sedaj je Ogulin spoznal, kako strašna nevarnost preti Lenardu in njemu; dvoobj s kapitanom Mrmoljo — to je bila gotova smrt. Za Lenarda mu ni bilo nič, a vse je kazalo, da se obrača sovraštvo starega Kržinarja, kakor kapitana Mrmolje poglavito proti njemu in to ga je navdajalo z blaznim strahom.

Zdravnik je bil med tem obve-

zal Mihaelovo rano. Vsled izgube krvi in razburjenja je bil Mihael bled kakor smrt, a iz njegovih velikih oči so udarjali plameni, kažoč ves gnjev, ki ga je prešinjal.

»Pozor — naprej!« Komaj je stari Kržinar prav izrekel to povelje, že sta se dotaknila flereta obeh nasprotnikov. Mihael se je z levo roko boril ravno tako spretno in elegantno kakor z desno. Lenard je brutalno silil proti njemu, prečeč da bi mu zabodel fleret v prsi, a Mihael je odbil vse njegove napade, ovil s čudovito naglostjo svoj fleret okoli nasprotnikovega — in trenotek pozneje je Lenardu zletelo orožje iz rok ter več korakov od bojišča padlo na kup čepinj.

»Zopet zveni steklo,« je dejal Mihael. »Čudno.«

Potem se je obrnil k Ogulinu in mu zaklical:

»Dajte baronu Benalji drugo orožje; jaz ga nečem ubiti neoboroženega.«

Stari Kržinar ni zinil besede, a Mihael je videl, kako ponosen je njegov oče nanj.

Novič se je začel boj. Lenard se je bližal Mihaelu kakor zver, ki hoče svoj plen iz zasede napasti.

Zazvenela sta flereta, švigala drug okrog drugega tako hitro, da jih ni bilo več razločevati.

Naenkrat je Lenard pripognil desno koleno, kakor bi se bil spotaknil in od strani poskusil zabosti Mihaela v srce.

Ko bi se bil Mihael boril z desno roko, bi ga bil Lenard gotovo zadell. Toda Mihael je imel orožje v levi roki; odbil je Lenardovo nepošteni izpad, tako da je bil sam le lahko ranjen, ovil svoj fleret okrog nasprotnikovega in sunil.

Lenard je zaječal in padel vznak; Mihael ga bil nad srečnim prebodel.

Zdravnik je priskočil in začel preiskovati Lenardovo rano, dočim je Kržinar prijel svojega sina za roko in ga peljal na stran.

»Če umrje, ne bo škode,« je dejal stari gospod; »ta lopov te je hotel dvakrat zavratno umoriti.«

Molče se je Mihael oblekel. Ko je bil gotov, mu je prišel Mrmolja povedati, da je Lenard sicer težko ranjen, da pa bo ozdravel.

»Sicer pa imate pravico, da ga še zdaj če hočete ubijete,« je dejal Mrmolja, »ker se je nepošteno boril in vas je hotel prav po razbojniški umoriti. Kako je z vašo rano?«

»Rana na prsih je brezpomembna praska; rana na desni roki je resnejša.«

»Potem bo imel vaš oče jutri dovolj opraviti, da vam bo stregel,« je smehljaje rekel Mrmolja. »Poiskal bom dve drugi prič.«

»Čemu?« sta se začudila oba Kržinarja.

»Obračunati moram z Ogulinom, ki je brez dvoma dogovorno z Benaljo postopal v dvoobju nepošteno.«

Izvršiti je bilo še eno formalnost. Priče obeh dvobojnikov so se

morali še enkrat sestati in izjaviti, da sta oba duelanta dobila zadoščanje. Ogulin je bil ves propaden in je komaj govoril.

»Čez nekaj minut dve kočiji, ki sta stali v bližini, odpeljeta Mihaela in Lenarda z njiju pričama v mesto.«

»Prosim Vas, pojdite z nama na čašo vina,« je rekel Kržinar Mrmolji, ko je voz stal pred njegovim stanovanjem. »Saj se Vam tu dostojno ne morem niti zahvaliti za Vašo prijaznost.«

»Ni mogoče,« je odklonil Mrmolja. »Urediti moram še vse svoje stvari in jutri me bo vojaška oblast dala zapreti, ker upam, da bom Stefanu Ogulinu izpihnil luč življenja.«

Mir, s katerim je govoril Mrmolja, je bil strašen. Mrmolja je bil priznan kot nedosežen borilec; dvoobj z njim je veljal kot gotova smrt za nasprotnika.

Mihael je stopil k Mrmolji in mu dal roko.

»Od sreca se Vam zahvaljujem za izkazano prijateljstvo.«

»Izpolnil sem le prijateljsko dolžnost in izpolnil jo bom do kraja. Lenard vas je dvakrat poskusil zavratno umoriti — to bo plačal njegov sekundant.«

Mrmolja je bil mož beseda. Za naslednji dan ob 7. uri jutraj je bil napovedan dvoobj med njim in med Stefanom Ogulinom in ob en četrta osem je že ležal Ogulin s prebdenim vratom smrtno ranjen na travi.

(Dalje prihodnjic.)

slali so jo za menoj, ko sem šel na šetnjo. Hitro jo odprem, prečitam in se prestrašim.

»Odpuščamo Vas. Vaše neopravičljivo postopanje označimo v vseh listih.«

Glavni urednik S.«

Mehanično sem prečital brzobjavko enkrat, dvakrat, končno sem jo le razumel. Srce mi je skoraj nehalo bit. Potem pa mi je izkipelo v pijani radosti, in skoraj stekel sem nazaj v hotel, da povem njej, da sem radi nje izgubil vse, da sem prost, svoboden, naj izve, da sem njej žrtvoval vse, vse le najini ljubezni.

Ko stopim čez prag, me obide težka slutnja, da me zadene nesreča. Hitim v njeno sobo — bila je prazna. »Kje je kneginja!« vprašam sobarico. »Odpotovala je.« — »Kdaj?« — »Sinoči!« — »Moj Bog, ali je mogoče?« Skrivaj je odpotovala! — Zbežim v svojo sobo, k pisalni mizi. Ne, ni bilo pisma, niti najmanjšega obvestila, odšla je brez slovesa — toda, kaj je to? Miznica je odprta, vlomljena, moje denarnice z ostanki mojega imetja ni več! —

Zavrtelo se mi je v glavi, omahnil sem in zvrnil sem se kakor mrtev na tla. Stennilo se mi je pred očmi. Torej goljufan, prevaran. Ljubezen, zvestoba — vse le prazne pene, hinvščina, prevara! Moj ideal je —

Polotil se me je besen obup, skočil sem pokončen in zbežal na prosto.

(Konec prihodnjic.)

— Nečuvjen škandal. V hotelu »Union« igra danes vojaška godba. Od 20. septembra sem je doslej igrala javno samo pri vojaških priredbah, oficijelnih in zabavnih, ter v Kazini. Klerikalni »Union« je prvo »slovensko« podjetje, ki je zopet najelo vojaško godbo. To dejstvo ilustrira najbolje ostudno hinavščino sinočnega »Slovenca«. Kar pa je naravnost nečuvjeno, je to, da je »Union« nabil po Ljubljani tudi nemška vabila na ta koncert. Kri je tekla za slovenski značaj Ljubljane, v ječah trpe Slovenci zaradi nemških napisov, vsaka komedija v Lattermannovem dreveredu nabije samoslovenske lepake, klerikalni Union pa pljuje slovenski stvari v obraz in razobeša nemške plakate. Fej tem klerikalnim hinavcem!

— Priznanje. Sin tukajšnjega trgovca in posestnika g. Dolenea, ki služi kot prostovoljec pri 27. pešpolku, dobil je pri zadnjem vojaškem streljanju na tukajšnjem vojaškem strelišču častno diplomu v slovenskem jeziku za 71% zadetih strelcev. To je menda prvi slučaj, da se je izdala pri vojaštvu slovenska častna diploma.

— Ruski gostje v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je prišel večeraj v Ljubljano zadnji oddelek ruskih eskurzantov — 28 učiteljev in 22 učencev. Večina izletnikov si je večeraj ogledala Postojnsko jamo, katere nenavadna krasota je očarala vse. Ruske goste je sprejel na kolodvoru ter jih v imenu župana in ljubljanskega mesta pozdravil g. arhivar Anton Aškerc, ki je sploh pri vseh ruskih izletnikih z veliko požrtvovalnostjo opravljal posel vodnika in mentorja po Ljubljani. Svoji je bil v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek na čast ruskim gostem. Na sestanku je govoril kot prvi g. arhivar Aškerc. V svojem govoru je slavil ruske učitelje kot pomirje prosvete, kot most, ki ima vztrajati ruski narod s slovenskim. Naglašal je, da bi se za Ljubljano letošnje leto smelo imenovati rusko, zakaj doslej se ni nikoli prišlo toliko Rusov naenkrat v naše mesto, kakor letos, in izrekel je končno nado, da bo ta posest rodil bogate sadove vsaj v toliko, da se bomo Rusi in Slovenci bolj med sabo boljše spoznavati. Voditelj eskurzije g. Nikolaj Vasiljevič Petrov se je v prisrčnih besedah zahvalil na bratskem sprejemu in iskrenem pozdravu ter povdarjal, da so vsi izletniki očarani od krasote slovenske zemlje in da bodo vzeli s sabo v svojo domovino najlepše spominke na brate Slovence in na slovenske kraje. V imenu »Ruskega kruga« je ruske goste pozdravila v zveženem govoru g. Terezina dr. Jenkova. Slikala je veliko ljubezen, ki jo goje Slovenci do bratskega naroda ruskega ter jih prosila, naj delujejo na to, da se bo ruski narod bolj zanimati za Slovence, kakor doslej. Končno je izrazila nado, naj bi ruski učitelji in učiteljice v vzgojo svojih otrok, da prebiva bolj na jugu ob obalah Adrijskega morja na najlepšem kosčku slovenske zemlje mali slovenski narod, ki gradi vse svoje upe na medsebojno ljubezen med narodi slovenskimi. Ruske učiteljice in učitelji naj vežejo svoji, v pouk jim izročeni deci, ljubzen do tega malega, a vendar pompega in baš radi tega simpatičnega narodiča slovenskega. G. Leonard P. H y d j a k o v s k i j je slavil edinstvo slovenskih narodov. Rekel je, da se pretaka vsem nam po žilah ena in ista kri in da sledi tega gojimo tudi ista čustva in stremimo za istimi smotri. Ko se poznajo spoznamo in zblizamo, bo prišel čas, ko se bodo združili vsi Slovenci eno duhovno celoto. Naglašal je, da so ruski izletniki na svojem potovanju po Italiji povsodi našli svoje prijatelje, ki so jih iskreno sprejeli, vendar pa jih bratski sprejem ni nikjer tako ganil kakor v Ljubljani, ki jih je pozdravila z odprtimi rokami. Govornik je končaje svoja izvajanja navdušeno vzkliknil: »Živeli Slovenci!« G. arhivar Aškerc je napil ruski ženi kot požrtvovalni in neustrašni boriteljici za svobodo in prosveto, g. Nikolaj Vasiljevič Petrov pa je nazdravil slovenskemu dekletu. Ves večer je neutrudno popeval slavnoznani kvartet Matjan-Stegnar-Završan-Sebenik, pomnožen z drugimi pevci, razne slovenske in sploh jugoslovenske pesmi tako prezveno in ubrano, da so bili ruski gostje naravnost očarani. Danes zvečer se ruski učitelji in učiteljice kot zadnji oddelek izletnikov, ki so na svojem potovanju prišli na Slovensko, poslovno od Ljubljane. Prijateljski poslovni sestanek bo v »Narodnem domu«, kamor se vljudno vabijo vsi, ki goje simpatije do bratskega ruskega naroda.

— Ruski gostje v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je prišel večeraj v Ljubljano zadnji oddelek ruskih eskurzantov — 28 učiteljev in 22 učencev. Večina izletnikov si je večeraj ogledala Postojnsko jamo, katere nenavadna krasota je očarala vse. Ruske goste je sprejel na kolodvoru ter jih v imenu župana in ljubljanskega mesta pozdravil g. arhivar Anton Aškerc, ki je sploh pri vseh ruskih izletnikih z veliko požrtvovalnostjo opravljal posel vodnika in mentorja po Ljubljani. Svoji je bil v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek na čast ruskim gostem. Na sestanku je govoril kot prvi g. arhivar Aškerc. V svojem govoru je slavil ruske učitelje kot pomirje prosvete, kot most, ki ima vztrajati ruski narod s slovenskim. Naglašal je, da bi se za Ljubljano letošnje leto smelo imenovati rusko, zakaj doslej se ni nikoli prišlo toliko Rusov naenkrat v naše mesto, kakor letos, in izrekel je končno nado, da bo ta posest rodil bogate sadove vsaj v toliko, da se bomo Rusi in Slovenci bolj med sabo boljše spoznavati. Voditelj eskurzije g. Nikolaj Vasiljevič Petrov se je v prisrčnih besedah zahvalil na bratskem sprejemu in iskrenem pozdravu ter povdarjal, da so vsi izletniki očarani od krasote slovenske zemlje in da bodo vzeli s sabo v svojo domovino najlepše spominke na brate Slovence in na slovenske kraje. V imenu »Ruskega kruga« je ruske goste pozdravila v zveženem govoru g. Terezina dr. Jenkova. Slikala je veliko ljubezen, ki jo goje Slovenci do bratskega naroda ruskega ter jih prosila, naj delujejo na to, da se bo ruski narod bolj zanimati za Slovence, kakor doslej. Končno je izrazila nado, naj bi ruski učitelji in učiteljice v vzgojo svojih otrok, da prebiva bolj na jugu ob obalah Adrijskega morja na najlepšem kosčku slovenske zemlje mali slovenski narod, ki gradi vse svoje upe na medsebojno ljubezen med narodi slovenskimi. Ruske učiteljice in učitelji naj vežejo svoji, v pouk jim izročeni deci, ljubzen do tega malega, a vendar pompega in baš radi tega simpatičnega narodiča slovenskega. G. Leonard P. H y d j a k o v s k i j je slavil edinstvo slovenskih narodov. Rekel je, da se pretaka vsem nam po žilah ena in ista kri in da sledi tega gojimo tudi ista čustva in stremimo za istimi smotri. Ko se poznajo spoznamo in zblizamo, bo prišel čas, ko se bodo združili vsi Slovenci eno duhovno celoto. Naglašal je, da so ruski izletniki na svojem potovanju po Italiji povsodi našli svoje prijatelje, ki so jih iskreno sprejeli, vendar pa jih bratski sprejem ni nikjer tako ganil kakor v Ljubljani, ki jih je pozdravila z odprtimi rokami. Govornik je končaje svoja izvajanja navdušeno vzkliknil: »Živeli Slovenci!« G. arhivar Aškerc je napil ruski ženi kot požrtvovalni in neustrašni boriteljici za svobodo in prosveto, g. Nikolaj Vasiljevič Petrov pa je nazdravil slovenskemu dekletu. Ves večer je neutrudno popeval slavnoznani kvartet Matjan-Stegnar-Završan-Sebenik, pomnožen z drugimi pevci, razne slovenske in sploh jugoslovenske pesmi tako prezveno in ubrano, da so bili ruski gostje naravnost očarani. Danes zvečer se ruski učitelji in učiteljice kot zadnji oddelek izletnikov, ki so na svojem potovanju prišli na Slovensko, poslovno od Ljubljane. Prijateljski poslovni sestanek bo v »Narodnem domu«, kamor se vljudno vabijo vsi, ki goje simpatije do bratskega ruskega naroda.

— Ruski gostje v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je prišel večeraj v Ljubljano zadnji oddelek ruskih eskurzantov — 28 učiteljev in 22 učencev. Večina izletnikov si je večeraj ogledala Postojnsko jamo, katere nenavadna krasota je očarala vse. Ruske goste je sprejel na kolodvoru ter jih v imenu župana in ljubljanskega mesta pozdravil g. arhivar Anton Aškerc, ki je sploh pri vseh ruskih izletnikih z veliko požrtvovalnostjo opravljal posel vodnika in mentorja po Ljubljani. Svoji je bil v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek na čast ruskim gostem. Na sestanku je govoril kot prvi g. arhivar Aškerc. V svojem govoru je slavil ruske učitelje kot pomirje prosvete, kot most, ki ima vztrajati ruski narod s slovenskim. Naglašal je, da bi se za Ljubljano letošnje leto smelo imenovati rusko, zakaj doslej se ni nikoli prišlo toliko Rusov naenkrat v naše mesto, kakor letos, in izrekel je končno nado, da bo ta posest rodil bogate sadove vsaj v toliko, da se bomo Rusi in Slovenci bolj med sabo boljše spoznavati. Voditelj eskurzije g. Nikolaj Vasiljevič Petrov se je v prisrčnih besedah zahvalil na bratskem sprejemu in iskrenem pozdravu ter povdarjal, da so vsi izletniki očarani od krasote slovenske zemlje in da bodo vzeli s sabo v svojo domovino najlepše spominke na brate Slovence in na slovenske kraje. V imenu »Ruskega kruga« je ruske goste pozdravila v zveženem govoru g. Terezina dr. Jenkova. Slikala je veliko ljubezen, ki jo goje Slovenci do bratskega naroda ruskega ter jih prosila, naj delujejo na to, da se bo ruski narod bolj zanimati za Slovence, kakor doslej. Končno je izrazila nado, naj bi ruski učitelji in učiteljice v vzgojo svojih otrok, da prebiva bolj na jugu ob obalah Adrijskega morja na najlepšem kosčku slovenske zemlje mali slovenski narod, ki gradi vse svoje upe na medsebojno ljubezen med narodi slovenskimi. Ruske učiteljice in učitelji naj vežejo svoji, v pouk jim izročeni deci, ljubzen do tega malega, a vendar pompega in baš radi tega simpatičnega narodiča slovenskega. G. Leonard P. H y d j a k o v s k i j je slavil edinstvo slovenskih narodov. Rekel je, da se pretaka vsem nam po žilah ena in ista kri in da sledi tega gojimo tudi ista čustva in stremimo za istimi smotri. Ko se poznajo spoznamo in zblizamo, bo prišel čas, ko se bodo združili vsi Slovenci eno duhovno celoto. Naglašal je, da so ruski izletniki na svojem potovanju po Italiji povsodi našli svoje prijatelje, ki so jih iskreno sprejeli, vendar pa jih bratski sprejem ni nikjer tako ganil kakor v Ljubljani, ki jih je pozdravila z odprtimi rokami. Govornik je končaje svoja izvajanja navdušeno vzkliknil: »Živeli Slovenci!« G. arhivar Aškerc je napil ruski ženi kot požrtvovalni in neustrašni boriteljici za svobodo in prosveto, g. Nikolaj Vasiljevič Petrov pa je nazdravil slovenskemu dekletu. Ves večer je neutrudno popeval slavnoznani kvartet Matjan-Stegnar-Završan-Sebenik, pomnožen z drugimi pevci, razne slovenske in sploh jugoslovenske pesmi tako prezveno in ubrano, da so bili ruski gostje naravnost očarani. Danes zvečer se ruski učitelji in učiteljice kot zadnji oddelek izletnikov, ki so na svojem potovanju prišli na Slovensko, poslovno od Ljubljane. Prijateljski poslovni sestanek bo v »Narodnem domu«, kamor se vljudno vabijo vsi, ki goje simpatije do bratskega ruskega naroda.

— Ruski gostje v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je prišel večeraj v Ljubljano zadnji oddelek ruskih eskurzantov — 28 učiteljev in 22 učencev. Večina izletnikov si je večeraj ogledala Postojnsko jamo, katere nenavadna krasota je očarala vse. Ruske goste je sprejel na kolodvoru ter jih v imenu župana in ljubljanskega mesta pozdravil g. arhivar Anton Aškerc, ki je sploh pri vseh ruskih izletnikih z veliko požrtvovalnostjo opravljal posel vodnika in mentorja po Ljubljani. Svoji je bil v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek na čast ruskim gostem. Na sestanku je govoril kot prvi g. arhivar Aškerc. V svojem govoru je slavil ruske učitelje kot pomirje prosvete, kot most, ki ima vztrajati ruski narod s slovenskim. Naglašal je, da bi se za Ljubljano letošnje leto smelo imenovati rusko, zakaj doslej se ni nikoli prišlo toliko Rusov naenkrat v naše mesto, kakor letos, in izrekel je končno nado, da bo ta posest rodil bogate sadove vsaj v toliko, da se bomo Rusi in Slovenci bolj med sabo boljše spoznavati. Voditelj eskurzije g. Nikolaj Vasiljevič Petrov se je v prisrčnih besedah zahvalil na bratskem sprejemu in iskrenem pozdravu ter povdarjal, da so vsi izletniki očarani od krasote slovenske zemlje in da bodo vzeli s sabo v svojo domovino najlepše spominke na brate Slovence in na slovenske kraje. V imenu »Ruskega kruga« je ruske goste pozdravila v zveženem govoru g. Terezina dr. Jenkova. Slikala je veliko ljubezen, ki jo goje Slovenci do bratskega naroda ruskega ter jih prosila, naj delujejo na to, da se bo ruski narod bolj zanimati za Slovence, kakor doslej. Končno je izrazila nado, naj bi ruski učitelji in učiteljice v vzgojo svojih otrok, da prebiva bolj na jugu ob obalah Adrijskega morja na najlepšem kosčku slovenske zemlje mali slovenski narod, ki gradi vse svoje upe na medsebojno ljubezen med narodi slovenskimi. Ruske učiteljice in učitelji naj vežejo svoji, v pouk jim izročeni deci, ljubzen do tega malega, a vendar pompega in baš radi tega simpatičnega narodiča slovenskega. G. Leonard P. H y d j a k o v s k i j je slavil edinstvo slovenskih narodov. Rekel je, da se pretaka vsem nam po žilah ena in ista kri in da sledi tega gojimo tudi ista čustva in stremimo za istimi smotri. Ko se poznajo spoznamo in zblizamo, bo prišel čas, ko se bodo združili vsi Slovenci eno duhovno celoto. Naglašal je, da so ruski izletniki na svojem potovanju po Italiji povsodi našli svoje prijatelje, ki so jih iskreno sprejeli, vendar pa jih bratski sprejem ni nikjer tako ganil kakor v Ljubljani, ki jih je pozdravila z odprtimi rokami. Govornik je končaje svoja izvajanja navdušeno vzkliknil: »Živeli Slovenci!« G. arhivar Aškerc je napil ruski ženi kot požrtvovalni in neustrašni boriteljici za svobodo in prosveto, g. Nikolaj Vasiljevič Petrov pa je nazdravil slovenskemu dekletu. Ves večer je neutrudno popeval slavnoznani kvartet Matjan-Stegnar-Završan-Sebenik, pomnožen z drugimi pevci, razne slovenske in sploh jugoslovenske pesmi tako prezveno in ubrano, da so bili ruski gostje naravnost očarani. Danes zvečer se ruski učitelji in učiteljice kot zadnji oddelek izletnikov, ki so na svojem potovanju prišli na Slovensko, poslovno od Ljubljane. Prijateljski poslovni sestanek bo v »Narodnem domu«, kamor se vljudno vabijo vsi, ki goje simpatije do bratskega ruskega naroda.

— Ruski gostje v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je prišel večeraj v Ljubljano zadnji oddelek ruskih eskurzantov — 28 učiteljev in 22 učencev. Večina izletnikov si je večeraj ogledala Postojnsko jamo, katere nenavadna krasota je očarala vse. Ruske goste je sprejel na kolodvoru ter jih v imenu župana in ljubljanskega mesta pozdravil g. arhivar Anton Aškerc, ki je sploh pri vseh ruskih izletnikih z veliko požrtvovalnostjo opravljal posel vodnika in mentorja po Ljubljani. Svoji je bil v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek na čast ruskim gostem. Na sestanku je govoril kot prvi g. arhivar Aškerc. V svojem govoru je slavil ruske učitelje kot pomirje prosvete, kot most, ki ima vztrajati ruski narod s slovenskim. Naglašal je, da bi se za Ljubljano letošnje leto smelo imenovati rusko, zakaj doslej se ni nikoli prišlo toliko Rusov naenkrat v naše mesto, kakor letos, in izrekel je končno nado, da bo ta posest rodil bogate sadove vsaj v toliko, da se bomo Rusi in Slovenci bolj med sabo boljše spoznavati. Voditelj eskurzije g. Nikolaj Vasiljevič Petrov se je v prisrčnih besedah zahvalil na bratskem sprejemu in iskrenem pozdravu ter povdarjal, da so vsi izletniki očarani od krasote slovenske zemlje in da bodo vzeli s sabo v svojo domovino najlepše spominke na brate Slovence in na slovenske kraje. V imenu »Ruskega kruga« je ruske goste pozdravila v zveženem govoru g. Terezina dr. Jenkova. Slikala je veliko ljubezen, ki jo goje Slovenci do bratskega naroda ruskega ter jih prosila, naj delujejo na to, da se bo ruski narod bolj zanimati za Slovence, kakor doslej. Končno je izrazila nado, naj bi ruski učitelji in učiteljice v vzgojo svojih otrok, da prebiva bolj na jugu ob obalah Adrijskega morja na najlepšem kosčku slovenske zemlje mali slovenski narod, ki gradi vse svoje upe na medsebojno ljubezen med narodi slovenskimi. Ruske učiteljice in učitelji naj vežejo svoji, v pouk jim izročeni deci, ljubzen do tega malega, a vendar pompega in baš radi tega simpatičnega narodiča slovenskega. G. Leonard P. H y d j a k o v s k i j je slavil edinstvo slovenskih narodov. Rekel je, da se pretaka vsem nam po žilah ena in ista kri in da sledi tega gojimo tudi ista čustva in stremimo za istimi smotri. Ko se poznajo spoznamo in zblizamo, bo prišel čas, ko se bodo združili vsi Slovenci eno duhovno celoto. Naglašal je, da so ruski izletniki na svojem potovanju po Italiji povsodi našli svoje prijatelje, ki so jih iskreno sprejeli, vendar pa jih bratski sprejem ni nikjer tako ganil kakor v Ljubljani, ki jih je pozdravila z odprtimi rokami. Govornik je končaje svoja izvajanja navdušeno vzkliknil: »Živeli Slovenci!« G. arhivar Aškerc je napil ruski ženi kot požrtvovalni in neustrašni boriteljici za svobodo in prosveto, g. Nikolaj Vasiljevič Petrov pa je nazdravil slovenskemu dekletu. Ves večer je neutrudno popeval slavnoznani kvartet Matjan-Stegnar-Završan-Sebenik, pomnožen z drugimi pevci, razne slovenske in sploh jugoslovenske pesmi tako prezveno in ubrano, da so bili ruski gostje naravnost očarani. Danes zvečer se ruski učitelji in učiteljice kot zadnji oddelek izletnikov, ki so na svojem potovanju prišli na Slovensko, poslovno od Ljubljane. Prijateljski poslovni sestanek bo v »Narodnem domu«, kamor se vljudno vabijo vsi, ki goje simpatije do bratskega ruskega naroda.

— Ruski gostje v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je prišel večeraj v Ljubljano zadnji oddelek ruskih eskurzantov — 28 učiteljev in 22 učencev. Večina izletnikov si je večeraj ogledala Postojnsko jamo, katere nenavadna krasota je očarala vse. Ruske goste je sprejel na kolodvoru ter jih v imenu župana in ljubljanskega mesta pozdravil g. arhivar Anton Aškerc, ki je sploh pri vseh ruskih izletnikih z veliko požrtvovalnostjo opravljal posel vodnika in mentorja po Ljubljani. Svoji je bil v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek na čast ruskim gostem. Na sestanku je govoril kot prvi g. arhivar Aškerc. V svojem govoru je slavil ruske učitelje kot pomirje prosvete, kot most, ki ima vztrajati ruski narod s slovenskim. Naglašal je, da bi se za Ljubljano letošnje leto smelo imenovati rusko, zakaj doslej se ni nikoli prišlo toliko Rusov naenkrat v naše mesto, kakor letos, in izrekel je končno nado, da bo ta posest rodil bogate sadove vsaj v toliko, da se bomo Rusi in Slovenci bolj med sabo boljše spoznavati. Voditelj eskurzije g. Nikolaj Vasiljevič Petrov se je v prisrčnih besedah zahvalil na bratskem sprejemu in iskrenem pozdravu ter povdarjal, da so vsi izletniki očarani od krasote slovenske zemlje in da bodo vzeli s sabo v svojo domovino najlepše spominke na brate Slovence in na slovenske kraje. V imenu »Ruskega kruga« je ruske goste pozdravila v zveženem govoru g. Terezina dr. Jenkova. Slikala je veliko ljubezen, ki jo goje Slovenci do bratskega naroda ruskega ter jih prosila, naj delujejo na to, da se bo ruski narod bolj zanimati za Slovence, kakor doslej. Končno je izrazila nado, naj bi ruski učitelji in učiteljice v vzgojo svojih otrok, da prebiva bolj na jugu ob obalah Adrijskega morja na najlepšem kosčku slovenske zemlje mali slovenski narod, ki gradi vse svoje upe na medsebojno ljubezen med narodi slovenskimi. Ruske učiteljice in učitelji naj vežejo svoji, v pouk jim izročeni deci, ljubzen do tega malega, a vendar pompega in baš radi tega simpatičnega narodiča slovenskega. G. Leonard P. H y d j a k o v s k i j je slavil edinstvo slovenskih narodov. Rekel je, da se pretaka vsem nam po žilah ena in ista kri in da sledi tega gojimo tudi ista čustva in stremimo za istimi smotri. Ko se poznajo spoznamo in zblizamo, bo prišel čas, ko se bodo združili vsi Slovenci eno duhovno celoto. Naglašal je, da so ruski izletniki na svojem potovanju po Italiji povsodi našli svoje prijatelje, ki so jih iskreno sprejeli, vendar pa jih bratski sprejem ni nikjer tako ganil kakor v Ljubljani, ki jih je pozdravila z odprtimi rokami. Govornik je končaje svoja izvajanja navdušeno vzkliknil: »Živeli Slovenci!« G. arhivar Aškerc je napil ruski ženi kot požrtvovalni in neustrašni boriteljici za svobodo in prosveto, g. Nikolaj Vasiljevič Petrov pa je nazdravil slovenskemu dekletu. Ves večer je neutrudno popeval slavnoznani kvartet Matjan-Stegnar-Završan-Sebenik, pomnožen z drugimi pevci, razne slovenske in sploh jugoslovenske pesmi tako prezveno in ubrano, da so bili ruski gostje naravnost očarani. Danes zvečer se ruski učitelji in učiteljice kot zadnji oddelek izletnikov, ki so na svojem potovanju prišli na Slovensko, poslovno od Ljubljane. Prijateljski poslovni sestanek bo v »Narodnem domu«, kamor se vljudno vabijo vsi, ki goje simpatije do bratskega ruskega naroda.

— Ruski gostje v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je prišel večeraj v Ljubljano zadnji oddelek ruskih eskurzantov — 28 učiteljev in 22 učencev. Večina izletnikov si je večeraj ogledala Postojnsko jamo, katere nenavadna krasota je očarala vse. Ruske goste je sprejel na kolodvoru ter jih v imenu župana in ljubljanskega mesta pozdravil g. arhivar Anton Aškerc, ki je sploh pri vseh ruskih izletnikih z veliko požrtvovalnostjo opravljal posel vodnika in mentorja po Ljubljani. Svoji je bil v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek na čast ruskim gostem. Na sestanku je govoril kot prvi g. arhivar Aškerc. V svojem govoru je slavil ruske učitelje kot pomirje prosvete, kot most, ki ima vztrajati ruski narod s slovenskim. Naglašal je, da bi se za Ljubljano letošnje leto smelo imenovati rusko, zakaj doslej se ni nikoli prišlo toliko Rusov naenkrat v naše mesto, kakor letos, in izrekel je končno nado, da bo ta posest rodil bogate sadove vsaj v toliko, da se bomo Rusi in Slovenci bolj med sabo boljše spoznavati. Voditelj eskurzije g. Nikolaj Vasiljevič Petrov se je v prisrčnih besedah zahvalil na bratskem sprejemu in iskrenem pozdravu ter povdarjal, da so vsi izletniki očarani od krasote slovenske zemlje in da bodo vzeli s sabo v svojo domovino najlepše spominke na brate Slovence in na slovenske kraje. V imenu »Ruskega kruga« je ruske goste pozdravila v zveženem govoru g. Terezina dr. Jenkova. Slikala je veliko ljubezen, ki jo goje Slovenci do bratskega naroda ruskega ter jih prosila, naj delujejo na to, da se bo ruski narod bolj zanimati za Slovence, kakor doslej. Končno je izrazila nado, naj bi ruski učitelji in učiteljice v vzgojo svojih otrok, da prebiva bolj na jugu ob obalah Adrijskega morja na najlepšem kosčku slovenske zemlje mali slovenski narod, ki gradi vse svoje upe na medsebojno ljubezen med narodi slovenskimi. Ruske učiteljice in učitelji naj vežejo svoji, v pouk jim izročeni deci, ljubzen do tega malega, a vendar pompega in baš radi tega simpatičnega narodiča slovenskega. G. Leonard P. H y d j a k o v s k i j je slavil edinstvo slovenskih narodov. Rekel je, da se pretaka vsem nam po žilah ena in ista kri in da sledi tega gojimo tudi ista čustva in stremimo za istimi smotri. Ko se poznajo spoznamo in zblizamo, bo prišel čas, ko se bodo združili vsi Slovenci eno duhovno celoto. Naglašal je, da so ruski izletniki na svojem potovanju po Italiji povsodi našli svoje prijatelje, ki so jih iskreno sprejeli, vendar pa jih bratski sprejem ni nikjer tako ganil kakor v Ljubljani, ki jih je pozdravila z odprtimi rokami. Govornik je končaje svoja izvajanja navdušeno vzkliknil: »Živeli Slovenci!« G. arhivar Aškerc je napil ruski ženi kot požrtvovalni in neustrašni boriteljici za svobodo in prosveto, g. Nikolaj Vasiljevič Petrov pa je nazdravil slovenskemu dekletu. Ves večer je neutrudno popeval slavnoznani kvartet Matjan-Stegnar-Završan-Sebenik, pomnožen z drugimi pevci, razne slovenske in sploh jugoslovenske pesmi tako prezveno in ubrano, da so bili ruski gostje naravnost očarani. Danes zvečer se ruski učitelji in učiteljice kot zadnji oddelek izletnikov, ki so na svojem potovanju prišli na Slovensko, poslovno od Ljubljane. Prijateljski poslovni sestanek bo v »Narodnem domu«, kamor se vljudno vabijo vsi, ki goje simpatije do bratskega ruskega naroda.

— Ruski gostje v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je prišel večeraj v Ljubljano zadnji oddelek ruskih eskurzantov — 28 učiteljev in 22 učencev. Večina izletnikov si je večeraj ogledala Postojnsko jamo, katere nenavadna krasota je očarala vse. Ruske goste je sprejel na kolodvoru ter jih v imenu župana in ljubljanskega mesta pozdravil g. arhivar Anton Aškerc, ki je sploh pri vseh ruskih izletnikih z veliko požrtvovalnostjo opravljal posel vodnika in mentorja po Ljubljani. Svoji je bil v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek na čast ruskim gostem. Na sestanku je govoril kot prvi g. arhivar Aškerc. V svojem govoru je slavil ruske učitelje kot pomirje prosvete, kot most, ki ima vztrajati ruski narod s slovenskim. Naglašal je, da bi se za Ljubljano letošnje leto smelo imenovati rusko, zakaj doslej se ni nikoli prišlo toliko Rusov naenkrat v naše mesto, kakor letos, in izrekel je končno nado, da bo ta posest rodil bogate sadove vsaj v toliko, da se bomo Rusi in Slovenci bolj med sabo boljše spoznavati. Voditelj eskurzije g. Nikolaj Vasiljevič Petrov se je v prisrčnih besedah zahvalil na bratskem sprejemu in iskrenem pozdravu ter povdarjal, da so vsi izletniki očarani od krasote slovenske zemlje in da bodo vzeli s sabo v svojo domovino najlepše spominke na brate Slovence in na slovenske kraje. V imenu »Ruskega kruga« je ruske goste pozdravila v zveženem govoru g. Terezina dr. Jenkova. Slikala je veliko ljubezen, ki jo goje Slovenci do bratskega naroda ruskega ter jih prosila, naj delujejo na to, da se bo ruski narod bolj zanimati za Slovence, kakor doslej. Končno je izrazila nado, naj bi ruski učitelji in učiteljice v vzgojo svojih otrok, da prebiva bolj na jugu ob obalah Adrijskega morja na najlepšem kosčku slovenske zemlje mali slovenski narod, ki gradi vse svoje upe na medsebojno ljubezen med narodi slovenskimi. Ruske učiteljice in učitelji naj vežejo svoji, v pouk jim izročeni deci, ljubzen do tega malega, a vendar pompega in baš radi tega simpatičnega narodiča slovenskega. G. Leonard P. H y d j a k o v s k i j je slavil edinstvo slovenskih narodov. Rekel je, da se pretaka vsem nam po žilah ena in ista kri in da sledi tega gojimo tudi ista čustva in stremimo za istimi smotri. Ko se poznajo spoznamo in zblizamo, bo prišel čas, ko se bodo združili vsi Slovenci eno duhovno celoto. Naglašal je, da so ruski izletniki na svojem potovanju po Italiji povsodi našli svoje prijatelje, ki so jih iskreno sprejeli, vendar pa jih bratski sprejem ni nikjer tako ganil kakor v Ljubljani, ki jih je pozdravila z odprtimi rokami. Govornik je končaje svoja izvajanja navdušeno vzkliknil: »Živeli Slovenci!« G. arhivar Aškerc je napil ruski ženi kot požrtvovalni in neustrašni boriteljici za svobodo in prosveto, g. Nikolaj Vasiljevič Petrov pa je nazdravil slovenskemu dekletu. Ves večer je neutrudno popeval slavnoznani kvartet Matjan-Stegnar-Završan-Sebenik, pomnožen z drugimi pevci, razne slovenske in sploh jugoslovenske pesmi tako prezveno in ubrano, da so bili ruski gostje naravnost očarani. Danes zvečer se ruski učitelji in učiteljice kot zadnji oddelek izletnikov, ki so na svojem potovanju prišli na Slovensko, poslovno od Ljubljane. Prijateljski poslovni sestanek bo v »Narodnem domu«, kamor se vljudno vabijo vsi, ki goje simpatije do bratskega ruskega naroda.

potrudil vsestransko, da bo slav. občinstvo gotovo zadovoljno. Pri veselici in telovadbi bo svirala »Slovenska Filharmonija«. Na veselicnem vrtu bodo postavljeni razni paviljoni in ves vrt bo primerno okrašen. Tudi naš, komaj ustanovljeni Sokol se pridno vežba, da pokaže, kaj za zmore disciplina in resna volja ter upa, da bo svojo nalogo častno rešil. Torej, nedelja, dne 5. septembra naj bo narodni praznik za Vič! Na zdar!

Kontrolni shodi se letos ne bodo vršili, pač pa se bodo trajno na dopust došli vojaki že preje poučili o svojih dolžnostih.

Slovensčina nemškutarških uradnikov. Iz Novega mesta se nam poroča: Na občinski deski v mestni hiši v Novem mestu visi razglas, ki se glasi doslovno tako - le: »Županstvu visim Naroča se županstvu, da naj nemudoma na običajni način javno razglasi, da isti neaktivni vojak vojne, kateri pripadajo pehotnim ali lovskemu krdelom in so poklicani k letošnjim ozromem vajam pa so sposobni kolesarji, opraviti zamorejo orožno vajo kot kolesar, ako pripeljejo s sabo popolnoma rabljivo kolo. — Vsak, kateri namerava to storiti, naj to naznani takoj neposredno e. in kr. dopolnilnemu okrajnemu poveljništvu št. 17 v Ljubljani. C. kr. okrajno glavarstvo Rudolfovo, dne 6. avgusta 1909. Reebbach.« — Krasna slovensčina, kaj ne? Pa naj kdo reče, da naši nemški uradniki niso zmožni slovensčine! Kdaj bo že konec naše potrpežljivosti in zakaj županstva sploh sprejemajo take dopise!

Klerikalno - nemškutarško bratstvo poraja svoje sadove tudi že v zadnjem kotičku naše domovine. Tako se nam piše iz Metlike: Pri nas, kjer ne živi niti en Nemec — se sliši ravno iz klerikalnih ust največ nemškutarjenja. Ne glede na to, da imajo pri slavnih čukih mnogokrat samo nemško povelje, se zlasti naš Davorinček zelo rad ponaša s svojo nemščino. Kadar pride klerikalna družba v gostilno, sliši se samo nemško govorjenje. Obžalovanja vredno je, da gredo tudi nekateri, ki se štejejo med narodnjake, tem ljudem na limanice.

Utonil je v Rinzi 19letni sin Franceta Loya iz Kočevja.

Iz Sodražice se nam piše: Dne 8. t. m. je sprejelo prostovoljno gasilno društvo v Sodražici svojo novo brigzalno z vsa častjo v Ribnici. 34 gasilcev na dveh vozih in njim na čelu načelnik g. Anton Lavrenčič na konju, je prišlo v Ribnico, kjer je po kratkem odmoru prevzelo iz tamosnjega gasilnega doma brigzalno, ki je bila tam dva dni shranjena. Gasilci so jo res lično okinčali in potem je bil nastop pri gasilnem domu. S prisrčnimi besedami se je zahvalil načelnik g. Anton Lavrenčič ribniškim ognjegascem za prijaznost, da so dva dni varovali našo brigzalno in tudi krepko pomagali, ko se je prepeljala iz postaje v gasilni dom in tu urenila. Pozivljaj je gasilstvo k vzajemnemu in bratskemu delovanju. Po prisrčnih pozdravih odkorakali smo v dvostopu in šele daleč od Ribnice sedli na vozove. Po vsej poti do doma veliko navdušenje. Hvala ognjegasnemu društvu iz Sušja za pozdrav ob potu. Mladi naraščaj nas je pečkal na Vinicah pri Pozdražu, potem pa smo sedli raz voz in veselo odkorakali proti Sodražici, kjer nas je ljudstvo navdušeno sprejelo. Bilo jih je kakor ob kakem sejnu. Brigzalna je tvrdko R. A. Smečal in menda prva te vrste na Kranjskem. Nekateri blagi dobrotniki so nam reže poslali nekaj podpore, za kar smo jim iz srea hvaležni, ali potreba je velika, zato prosimo vse, na katere smo se že pisмено obrnili, in tudi vse, katerim je pri srcu obci blagor, priskočite nam na pomoč — vsak dar se hvaležno sprejme. Kolavdacija brigzalne bude 16. t. m., blagoslov pa najbrže 12. septembra, na kar se posebno pa tudi druga društva že sedaj opozarjajo.

Na zlet notranjskih sokolskih društev v Hirsko Bistrico odhaja večina društev v nedeljo, dne 22. t. m. s poštanim vlakom, ki vozi iz Ljubljane ob 5. jutraj, Verda 5:52, Logateca 6:19, Postojne 7:08 ter pride v Hirsko Bistrico ob 8:40 dopoldne. S tem vlakom se vozijo Sokoli iz Ljubljane, z Vrhniko, iz Logateca, Idrije, Spodnje Idrije, Cerkna ter deloma iz Postojne. Ugodno zvezo ima tudi vlak, ki odhaja iz Ljubljane 9:45 dopoldne in prihaja v Hirsko Bistrico ob 1:48 popoldne. Bratska sokolska društva, ki ne spadajo v okoliš bodoče notranjske župe, morejo sodelovati pri prostih vajah in pri orodni telovadbi vzornih vrst. Želeti je, da se slovensko sokolstvo častno udeleži zleta v Hirsko Bistrico ter s tem pomore najmanjši bodoči župi do popolnega uspeha pri njenem drugem zletu. Na zdar!

Uboj. V nedeljo je posestnik po domače Skoblej Peter iz Dobrne na Stajerskem cel dan popaval. Ko so ga zvečer spravili iz Sventove gostilne, je šel v gostilno Josipa Dobovič-

nika star. Tam so ga začeli premetavati in svatati posestnik Jos. Dobovičnik mlajši, posestnik Vincencij Romšak in delavec p. d. Pepevjak. Končno ga je eden izmed teh treh tako sunil, da si je Skoblej pri padcu zlomil tilnik in je bil v nekaj minutah mrtev. Zapustil je ženo in pet nepreskrbljenih otrok. Navedene tri napadale so odgnali v zapore okrožnega sodišča v Celju.

Napredek na društvenem polju v Gorici. V nedeljo se je vršila prva veselica narodno - izobraževalnega društva »Sočebnan« pri Barki v Gorici. Tu pri Barki je otroški vrtec »Legge Nazionale«. V tem delu mesta je bilo prej vse nekam mlačno, dokler jih ni vzbudilo novo društvo k zavestnosti in marsikoga k narodnosti. Mlad pevski zbor je dobro rešil svojo nalogo in naše narodne pesmi bodo kmalu iztrebile laške popevke iz mestne periferije. Tako postanejo narodna društva v goriškem mestu živa meja proti laški ekspanzivnosti in pristaviti je še veselo dejstvo, da se ta meja bolj in bolj oži.

Jubilej. Vojta e. kr. moške kaznilnice v Gradcu, g. višji ravnatelj Anton Marcoviel, ki je svoj čas služboval tudi v Ljubljani, bo obhajal 20. t. m. dvajsetletnico odkar je bil imenovan za ravnatelja.

Zaprl so v Knittelfeldu Ivana Kimovec, roj. leta 1884, v Cerkljah na Kranjskem, ki je bil zasledovan zaradi hudodelstva umora. Kimovec je tamkaj delal pri gradnji železnice. Dne 12. t. m. so se delavci nekaj stepli. Pri ti priložnosti je žandarmerija aretirala tudi Kimovec, o katerem pa takrat še ni vedela, da je on tisti, ki ga je že dalj časa iskala.

V spanju okradena. Ko je v soboto ponoči na dvorišču hiše št. 3 na Zabjeku nek delavec vinjen zaspal, je nek zmornič porabil to priliko in mu v

more racionalno razvijati. Med te elemente pa spada gotovo v prvi vrsti deželni odbor kranjski, predvsem ker je imenoval dež. živinorejskim nadzornikom strokovnjaka, o katerem se njegovi lastni pristaši izražajo, da ne zna drugoga kakor pino vrteti in se za to imajo v svojih vrstah boljše ljudi. Pa čemu strokovnjaka? S stavkom: »nad živino ne more priti kriza, kakor nad vino in druge poljske pridelke«, je pokazal »Slovenec« javnosti, kako globoko je zajemal njegov strokovnjak modrost. Dejstvo, da po enem samem slabem plemenskem biku lahko degenerira govedo celega okoliša, je tem gospodom »španska vasa«. Kaj še, ko bi hotel zlobni slučaj, da bi nakupil živinorejski nadzornik tuberkulozno žival. Ali tudi tedaj ne more priti katastrofa nad blaženo Kranjsko? Mogoče pa je, da zna g. Legvart »panat« tudi tuberkel-bacile, kakor je svoje čase rektorja nemške visoke šole, dokler ni premostil na misteriozno način prapada med rednim in izrednim slušateljstvom. Največja in pa tudi edina zasluga deželnega odbora za govedorejo je, da je zvišal število bikov v deželi, ki jih je deloma po g. Legvartu nakupil, deloma si jih pridobil na drug način. Če pa so vsi ti biksi plemenski, — je se veliko vprašanje. Pa naj končam za danes. Slavnih Ben-a-kiba se je že dovolj preobračal v svojem grobu; čuti se revež ukanjena po Legvartovem imenovanju dež. živinorejskim nadzornikom. Modri mož, ki je izrekel veliko misel »Vse je bilo že tu« se je pač malo zmotil, ker živinorejskega nadzornika z dvorazredno ljudsko-šolsko izobrazbo do modernega XX. stoletja se ni bilo na svetu, kakor ga imamo sedaj — in edino — na Kranjskem. In v tako tužnih časih se drzne »Slovenec« slepiti nevedne ljudi na tako nesramen način, kakor: »Da je to edina in prava pot, nam kažejo druge napredne dežele.« Kakor da bi se kje na širnem svetu izvemili Kranjske deželni odbori nastavljal kake Legvarte. Koncem povsem strokovno spisane notice izraža »Slovenec« željo, da naj država in dežela podpirata vsaj nekaj let se živinorejo. V tej točki sva pa edina. Kar najizdatneje jo naj podpirata in tako dolgo, da bo popolnoma sistematično degenerirana. Kajti pri tem gospodarstvu je poguba neizogibna in čim prej tem boljše. Potem smemo vsaj upati, da bodo vsklile nove kalii na polju, da ne rečem na pogoršeni živinoreje kranjske in mogoče boljše od sedanjih, ki se vidijo merodajnim faktorjem tako idealne.

»Jokey«.
— Dobava krznarskega blaga in konfekcioniranje uniform. C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Beljaku naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo za okrajje Dunaj. Inmost in Beljak ravnateljstev državnih železnic za leto 1910 in 1911 po javni ponudbi oddalo konfekcioniranje uniform in dobava krznarskega blaga (suknene čepice). Izkaz potrebnosti, dobavni pogoji in drugi podatki se dobe pri gori imenovanem ravnateljstvu oddetek 2. Rok za vložitev ponudb je določen do 10. septembra 1909 do 12. ure popoldne. Natančnejše podrobnosti so razvidne iz razpisa, ki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

Mnogostranske poraba. To je to go mačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko uporabiti, nego »Mollo vo francosko žganje in sol«, ki je takisto bolisti utešujoče, ako se namaže s njim kadar koga črta, kakor to zdravilo vpliva na mislec in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelimi Steklenica K 190. Po postnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. m. kr. dvorna založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zaloga go deželni zahtevati je izrečno MOLL-ov preprava, za namovan z varnostno oznako in podpisom 6 8 11

Rogaški tempeljski vrec
zbuja tek in dela lahko prebavo ter ureja menjavanje snovi. 2872 3

Priporočamo našim rodbinam
kolinsko cikorije. 3069-20

Komik dr. Ing. Hirsch, Olomouc. Kemično-tehnična preiskava je izpričala, da je »Seydlin« prav izvrstno uporabna usna voda, ker so njeni podatki popolnoma neškodljivi in se z njo lahko razkužuje. 3

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljšje priznana Tanno-chinin tinktura za lase

katera okrepčuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las. 1 steklenica z navodlom 1 krono. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicina vin, specialiti let, najfinjših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod itd.

Dež. lekarna Milana Leusteka v Ljubljani Resljeva cesta št. 1. poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubil. mostu. 19 33

Žitne cene v Budimpešti. Das 16 avgusta 1909

Termin		1909		1908	
Pšenica	za oktober	za 50 kg K	13 72		
RŽ	za okt.	za 50 kg K	9 04		
Koruzza	za avgust	za 50 kg K	59 4		
Oves	za okt.	za 50 kg K	71 7		

Effektiv. 10 vin. višje

Meteorološko poročilo, 1. maja nad morjem 300-7. Srednji srčni tlak 736 0 mm

avgusta	čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrov.	Nebo
17	9. sv.	734 7	2 8	brevzetr.	jasno
18	7. aj.	735 2	16 2	sl. jvzhod	"obl.
	2. pop.	734 2	28 8	sr. zahod	del. obl.

Srednja včerajšnja temperatura 22 3°, norm. 18 7°. Padavina v 24 urah 0 0 mm.

3068 **Skoro nov**

pianino se cenó prodá na Marije Terezije cesti 26, I. nadstr.

Služkinja za domača dela se sprejme takoj v Knaflovih ulicah 5, II. nadstr. 3066 1

Sestri, izurjeni v gostilni, fini kuharici, ličeta

gostilno na račun kje v prometnem živahnem kraju v mestu, okolici ali na deželi, najrajši v bližini kolodvora ali farnе cerkve. Ponudbe pod »sestri« na uprav. »Slov. Naroda«. 2989 2

Ključavničarski pomočnik se sprejme takoj v trajno delo. Anton Prebil na Glincah pri Ljubljani. 3070 1

Učenca za trgovino mešanega blaga takoj sprejme 3065 1 Frid. Skušek v Metliki.

Razglas. Podpisani pozivljam, naj se moji lastni otroci zgledajo pri meni v Kamniku šte. 47. 3067

Lovrenc Bergant. Dva 3071 1

čevljarstva pomočnika za mešano delo, novo in staro, zbito in šivano sprejme takoj Ivan Zamljen Kongresni trg št. 13 v Ljubljani.

Zasiguran kapital ima, kdor bode kupil lepo posestvo z njivami, travniki, gozdi in živino. Napredaj je na Goronjskem. Ponudbe pod »999« na uprav. »Slov. Naroda«. 3047-2

J. Zamljen čevljarški mojster v Ljubljani, Kongresni trg št. 13 se priporoča za vsa v svojo stroko spadajoča dela. 34 Jzdeluje prave gorske in telovadske čevlje.

V nedeljo na Glince! kjer bo pri Jelačinu (prej Traun) velika ljudska veselica pod imenom **Ljudski Prater** Koncert Sl. Filharmonije. Iz posebne prijaznosti sodeluje oddelek Sl. del. pevskega društva »Slavec«. Ples. Najrazličnejše zabave zlasti za mladino, kakor: vrtiljak, dirka v vrečah na dobitke (brezplačno), streljanje na lonce z zavezanimi očmi (brezplačno). Zrakoplovi, umetni ogenj itd. itd. 3069-1 Vstopnina 20 vin. Otroci do 14 leta vstopnine prosti. Začetek ob 4. uri popoldan. Ker je čisti dobiček namenjen del. knjižnici in čitalnici, se prepračita hvalečno sprejemajo. **Ōdbor del. strok. organizacij.**

J. F. 2^a na uprav. »Slov. Naroda.«

Jšče se za neko parno žago ki je zvezana z izdelovanjem zabojev **zmožen knjigovodja.** Prednost imajo taki, ki so v lesni stroki izurjeni ter vešči poleg slovenskega ali hrvaškega jezika tudi nemščine ali laščine. Nastop službe takoj; plača po dogovoru. Ponudbe z referencami naj se blagovolijo poslati na upravništvo »Slov. Naroda« pod »knjigovodja P. R.«. 3013-4

Sprejme se v špacerijsko trgovino **trgovski pomočnik** in **prodajalka.** Oziralo se bode le na strokovno naobrazene reflektante z večletno prakso in doprini priporočili. Pogoj je se znanje obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi. Služba je stalna, plača po dogovoru. 3020-3 Ponudbe z izpričevali na naslov: Ljubljana, poštni predal št. 121.

Ant. Bajec naznanja sl. p. n. občinstvu, da se 356-34 nahaja njegova **vrtnarija** na Karlovski cesti št. 2, **cvetlični salon** pa pod Trančo. **Velika zaloga suhih vencev.** :: :: Znanja naročila tedno. :: ::

Izurjenega 3036-3
krojača za mešano delo sprejme Karel Benedič, Wolfberg na Koroškem.

Mizarstvo na vodno silo se zaradi smrti posestnika takoj prodá. 3095 3 Podrobnosti: A. Mauer, Bled.

Pekarija v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 4, se takoj odda. Podrobnosti se izvedo tam. 3075

Dobro ohranjeno **motorno dvokolo** 4 PH »Puch« se pod vsako ceno prodá. Vpraša se pri portirju Koslerjeve tovarne v Sp. Šiški. 3058 2

Nova hiša s trgovino, vrtom in gospodarskim poslopjem blizu Ljubljane se prodá. Cena 30 000 kron. Ponudbe pod A. A. na upravništvo »Slov. Naroda«. 3051-2

2-3 dekleta učenke, sprejmejo se na stanovanje in hrano. Glasovir in vrt na razpolago. 3063 1 **Strellška ulica št. 18.**

Tovarna išče dobro izvežbanega korespondenta ki bi bil popolnoma vešč slovenskega, nemškega in hrvaškega jezika v govoru in pisavi. Nastopiti zamore službo takoj. 3062 Ponudbe naj se stavijo pod znak »J. F. 2^a na uprav. »Slov. Naroda.«

Jšče se za neko parno žago ki je zvezana z izdelovanjem zabojev **zmožen knjigovodja.** Prednost imajo taki, ki so v lesni stroki izurjeni ter vešči poleg slovenskega ali hrvaškega jezika tudi nemščine ali laščine. Nastop službe takoj; plača po dogovoru. Ponudbe z referencami naj se blagovolijo poslati na upravništvo »Slov. Naroda« pod »knjigovodja P. R.«. 3013-4

Sprejme se v špacerijsko trgovino **trgovski pomočnik** in **prodajalka.** Oziralo se bode le na strokovno naobrazene reflektante z večletno prakso in doprini priporočili. Pogoj je se znanje obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi. Služba je stalna, plača po dogovoru. 3020-3 Ponudbe z izpričevali na naslov: Ljubljana, poštni predal št. 121.

Oliver zaradi uvedbe **brzopisalnega stroja z vidno pisavo** (oklepni model) so bili tile stroji izločeni in se oddajo prav ceno: 3056-3

1 stroj Underwood (dobro ohranjen)
2 stroja Smith-Bros (dobro ohranjena)
Ogledajo se lahko pri generalnem zastopstvu Oliver za jug menarhije Ljubljana, Miklošičeva c 20

Pozor krojačil **Singerjev šivalni stroj** se ceno prodá. 3089 2 Več se izve na Turjaškem trgu 8.

Izurjenega **strojepisca** sprejme notar Endovernik v Ljubljani. 3040 2

Zajamčeno pristen 3003 2
cvetlični med kg po 2 kroni. Razpošilja od 3 kg. naprej po poštnem povzetju Dina Bauer, Mislitz, Moravsko.

Prodá se takoj zelo dobro ohranjeno **motorno kolo** Poizve se pri K Čamerniku na Ducajski cesti. 3053-2

Išče se **stanovanje** s 4 do 5 sobami za novemberski termin. Kdo, pove upravništvo »Slov. Naroda«. 3059-2

Hiša enozadstropna, nasproti Dolenjske mitnice se pod ugodnimi pogoji ceno prodá. Hiša je zelo pripravna za gostilno ali trgovino. Več pove lastnik na Dolenjski cesti št. 19. 3009-2

Vinske sode nekaj skoro novih, dobrih in močnih, od 360 do 700 litro prodá po nizki ceni 2718-5
FRAN CASCIO Selenburgove ulice št. 6

Zdravilišče Toplice na Kranjskem, Dolenjske železnice postaja Straža-Toplice. 1696 12 — Sezija od 1. maja do 1. oktobra

Topel vrec 38° C, pitno in kopalno zdravilje. Izrednega učinka za protin, revmatizem, ischias, nevralgijo, kožne in zenske bolezni. Veliki kopalni basini, oddeljene in mahovnat kopeli. Udobno opravljanje tuške, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdovita okolica. Dobre in ceno restavracije. Prospekte in pojasnila daje brezplačno kopalniška uprava.

Lep hlev za dva konja in **dve šupi** s podstrešjem za krmo, se oddá takoj. Več pove D. Rovšek, fotograf v Kelodvorskih ulicah št. 35. 2114 16

Razglas. V Ferentičih (občina Kastav) se prodá **posestvo** obstoječe iz novograjene enozadstropne hiše, s blagajno, vodnjakom, vrtnim salonom, kegljiščem, velikim vrtom in dvoriščem. Posestvo leži ravno pod železniško postajo Matulje, ob državni cesti Matulje-Miholci, ter je pripravno za vsako trgovsko podjetje, posebno tudi za gostilno ali za večjo trgovino z lesom ali vinom. Cena je nizka, pogoji plačanja jako povoljni. Več pove Vjekoslav Osojnak p. 4. Gašnjak, trgovec v Ferentičih, poštni predal št. 2188-24

V najboljšem obratu stoječi **mlin** in 3046-3

pekarija v industrijskem kraju Koroške se pod ugodnimi plačilnimi pogoji proste roke prodá. Vprašanja pod »Mlin in pekarija« na upravništvo »Slov. Naroda«.

Zdenke Potri vsled nepopisne žalosti nanznamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znanecem prebridko vest o izgubi naše iskreno ljubljene, nepozabne hčerke **Zdenke** ki jo je Vsemogočni v svoji neskončni previdnosti dne 15 t. m. v nežni starosti dveh let poklical med nebeške krilatce. Ljubljana — Novo mesto. **Žalujoča rodbina Morauc.**

Zahvala. Za dokaze odkritosrčnega sočutja izražene povodom bridke ter hitre izgube naše iskreno ljubljene, nepozabne hčerke **Zdenke** zahvaljujemo se t. m. potom vsem, ki so nam ob boleznih in smrti na ta ali na oni način lajšali našo hudo bolelost ter z nami čutili. Dalje vsem staršem cnih matih deklet, ki so spremlili drago ljubljeno na zadnji poti v tako lepem številu. 3 64 Bog plačaj ter povrni vsem skupaj. Ljubljana — Novo mesto. **Žalujoča rodbina Morauc.**

Ant. Bajec naznanja sl. p. n. občinstvu, da se 356-34 nahaja njegova **vrtnarija** na Karlovski cesti št. 2, **cvetlični salon** pa pod Trančo. **Velika zaloga suhih vencev.** :: :: Znanja naročila tedno. :: ::

Oliver zaradi uvedbe **brzopisalnega stroja z vidno pisavo** (oklepni model) so bili tile stroji izločeni in se oddajo prav ceno: 3056-3

mlin in 3046-3
pekarija v industrijskem kraju Koroške se pod ugodnimi plačilnimi pogoji proste roke prodá. Vprašanja pod »Mlin in pekarija« na upravništvo »Slov. Naroda«.

Patentirano v 30. državah.

Leto in huda nima je pokasala, da presoga glede trpežnosti vsako drugo opeko

Köhlerjeva cementna strešna opeka z zarezo

V veliki zalogi je ima edini izdelovatelj za slovensko deželo **Ivan Jelačin na Glincah pri Ljubljani.**

Ravnatom se dobi tudi navadna cementna opeka brez zareze v najboljši kakovosti. — Vprašanja je nasloviti na: **Ivan Jelačin v Ljubljani.** 1951-34

M. Kristofič - Bučar

Stari trg števil. 28

prodaja radi preosnovitve trgovine vse kosekajake blago, posebno bluze, krila ter otročje obleke po zelo znižani ceni. 2934-6

Dr. I. Geiger

zopet ordinira. 3 60-2

2621 7

Modna trgovina

F. JUST-MASCHKE

Ljubljana, Židovske ulice števil. 3.

priloroča po najnižji ceni

elegantne klobuke za dame in otroke

kakor tudi najfinejše bluze, spodnja krila, predpasnike, pasove, zimsko perilo. itd. Zunanja naročila točno in vestno.

Tople in lažne kopeli kopališče Stubica na Hrvaškem.

Postaja Zabok in postajališče Zagorjanske železnice Kopališče Stubica. Sezija od 1. maja do 30. oktobra.

Topli vreli 53° C toplote in lažne kopeli so pripravne posebno za zdravljenje protina revmatizma, ischias, dalje ženskih bolezni, kroničnih katarjev, eksudatov, živčnih bolezni, kožnih bolezni, prebolelosti. Najboljša poraba vrelskega mahovja, enakega onemu v Francovih varih. Kopalniški zdravnik. Zdraviliška godba. Prekrasen gozdni park, najlepša okolica. Najcenejša brezkonkurenčna prav dobra prehrana in stanovanje.

RADIOAKTIVITA.

Soba od K I- naprej. Pojasnila in prospekte daje kopališka uprava kopališča Stubica na Hrvaškem. Pošta Zabok. Brzobjavna postaja Stubica. Postaja z interurbani telefon. 1510-35

Krašno

BLUZE

največja izbira v svili in drugem modnem blagu tudi po meri. Vsakovrstna krila, perila in otročje obleke priporoča po najnižjih cenah

M. KRISTOFIČ por. Bučar STARI TRG št. 28.

Sobnoslikarska in pleskarska tvrdka Speletič & Remžgar

Rimska cesta števil. 16 v Ljubljani

se priporočata slavnemu občinstvu za vse v to stroko spadajoča dela v Ljubljani kakor na deželi.

Delo solidno! 1296 21 Cene primerne!

MOTORJE

najboljšega sistema, železne blagajne, stavb. potrebitine, mlne in stiskalnice za grozdje in sadje in vso drugo železno dobavlja po najnižjih cenah

slovenska veletrgovina z železino **Jr. Stupica** v Ljubljani, Marije Terezije cesta 1. 1449 25

Modni salon

Častitim damam priporoča

: klobuke : le najfinejšega okusa

Jda Škof - Vanek

Pod Irančo.

Žalni klobuki vedno pripravljene. Zako tudi venci s trakovi in razne cvetlice, doma izgotovljene.

Salon za damske klobuke A. Vivod-Mozetič

Ljubljana, Stari št. trg 21. Podružnica v Kranju.

Sprejema se že sedaj

zimske klobuke v preformanje in popravilo

ter se obenem priporoča cenjenim damam za nadaljno naklonjenost. 1591-21

Žalni klobuki vedno v zalogi.

Najnižje cene. Zunanja naročila izvršujem točno.

Oskrbnika in knjigovodja

za industrijsko podjetje združeno z majhno kmetijo, isto zanesljiva, domača tvrdka. Dotičnik mora biti vešč popolnoma slovenskega in nemškega jezika in dvostavnega knjigovodstva, mora biti energičen in samostojen oskrbnik z odličnimi izpričevali. Ako je njegova žena dobra kuharica, lahko prevzame gospodinjstvo. — Plača po dogovoru. Kavcije je položiti najmanj 1000 kron. Služba se za stalno odda po preteku trimesečne poskusne dobe, proti večletni pogodbi.

Lastnoročno pisane ponudbe, opremljene s prepisi izpričeval, je vložiti pod „Stalna služba“ na uprav. „Slov. Naroda“. 2785-7

Slovenski elektrotehnik Fr. Sax

Ljubljana, Gradišče 17.

Uvaja vsakojake elektrosignalne naprave, kot zvonila, telefone, elektr. ključavnice za blagajne in navadna vrata, preskuševanje strojevodov, nasvete za njih popravilo, oziroma oskrbi popravilo in novouredebe.

Izven Ljubljane se priporoča za uvajanje jako točnih

elekt. naprav za luč in moč.

Na razpolago dobro in zanesljivo blago.

Pokličite me, ako je vaš električni obrat moten. 2795-4

Narodna knjigarna

v Ljubljani

naznanja,

da se preseli

v nove prostore

v Prešernovih ulicah števil. 7

in se priporoča svojim cenjenim odjemalcem in vsemu narodnemu občinstvu v obilno naročanje.

Prostovoljna javna dražba

raznih poljskih pridelkov ter poljsko tovarniških izdelkov, par voz, konja, bicikla in drugih stvari 3052 2

se vrši v četrtek, 19. t. m. v bivši trgovini Brata Rus v Jakopičevi hiši na Emonski cesti št. 12 od 9. ure dopoldan dalje.

Upraviteljstvo konkurznega sklada.

Na debele in drobne po nizkih cenah priporočam svojo bogato zalogo

trgovino

z galanterijskim in vseh vrst kramarskim blagom in pleteninami. 34

Devocionalije

in vse vrste blago za božja pots. Tvarniška zalogu kruni. glavnikov.

Anton Skof

Ernest Jevnikarjev naslednik. Dunajska c. v hiši gostilne „št. 6“